

رئبازی رۆژه لاتناسان له مامه نه کردنیان له گه ل فرموده کان The Methodology of Orientalists in studying of Hadiths

د. ناصح کریم عبدالله، (زانکۆی هه له بجه)

م.ی. ئارام علی مجید (زانکۆی سلیمانی)

پوختهی

ئهم توێژینه وهیه گومانی هه ندی له رۆژه لاتناسان له خۆده گریت سه بارهت به فرموده (چ له رووی سه نه ده وه وه چ له رووی مه ته وه وه چ پیاوانی فرموده). توێژه رانیس هه وه له کانیاں چرکدوو هه وه له شیکاریه کی وردی گومانه کان و وه لامدانه وه کانیاں به شیوه یه کی زانستی و به لگه داری و پشتبه ستوو به چهند ریبازیکی توێژینه وه. له کۆتاییدا ئه نجامه کانی توێژینه وه که ئه وه درده خه ن که گومانه کانی رۆژه لاتناسان (به تایبهت گۆلدزیه ر و شاخت) پشتیان به هه یچ به لگه یه کی زانستی و سه رچاوه یه کی باوه رپیکرا و نه به ستوو.

پیشه کی

پرۆژه ی رۆژه لاتناسان له شیواندی چه مکه ئیسلامیه کان چه ندین روو له خۆده گریت و له زیاتر له مه یدانیکدا خۆی ده بییته وه، یه کی له مه یدانه سه ره کیه کانیش: په یوه ندی رۆژه لاتناسانه به فرموده کانی پیغه مبه ری ئیسلامه وه – (درودی خودای له سه ر بیته). له راستیدا هه ریه ک له زانایانی فرموده ناسان و رۆژه لاتناسان له بواری توێژینه وه ی فرموده دا به دوای وه لامی یه ک پرسیاردا گه راو ن که ئه ویش ئه وه یه: ئایا ئه و فرمودانه ی که ریوایه تکرار ن راست و دروستن و فرموده ی پیغه مبه ری ئیسلامن، یاخود به نزیکه ی دوو سه ده دواتر دروستکران؟ له م رووه هه ردوولا به چاوی ره خه وه ده روانه گیرانه وه کان، به لام هه ریه ک له م دوو گروپه ریبازیکی جوودا، تا ئه ندازه یه ک دژبه یه کیان، په پره و کردوو بۆ گه یشتن به راست و دروستی فرموده کان و ریبازی توێژینه وه و ئامانجه کانی کنه کردنیان له م بواریدا جیاواز بووه. له م توێژینه وه یه دا ئیمه ده مانه ویت زۆرتین رۆشنایی بخرینه سه ر ریبازو ئالییه تی توێژینه وه ی فرموده لای رۆژه لاتناسان. وه ئه وه نیشانی خوینەر بده ی ن که تاجه ند رۆژه لاتناسان توانیویانه ریبازیکی توێژینه وه ی سه رکه وتوو بگرنه به رو تاجه ندیش توانیویانه له و ریبازه دا بیلایه نانه توێژینه وه له سه ر فرموده کانی پیغه مبه ری ئیسلام، محمد (درودی خودای له سه ر بیته)، بکه ن. ده کریت پرسیار ی ئه م توێژینه وه یه ئه وه بیته که: ئایا تا چهند رۆژه لاتناسان توانیویانه ریبازیکی توێژینه وه ی دروست بگرنه به ره له پشکنین و گه ران به دوای راست و دروستی فرموده کانی پیغه مبه ری ئیسلامدا؟

بۆ دۆزینه وه ی وه لامی ئه م پرسیاره، ده گه رینه وه بۆ دوو توێژه ری به ناوبانگ له ناو رۆژه لاتناساندا که ئه وانیش هه ردوو رۆژه لاتناس ئیگناس گۆلدزیه ر- (1850-1921) Ignaz Goldziher وه جۆزیه ف شاخت- (1902-1979) Joseph Schacht له که دوو رۆژه لاتناسی دیارو به رچاوان و پێشه ر بوون له دروستکردنی گومان و ره تکرده وه ی فرموده له رۆژئاوادا. گۆلدزیه ر له رووی ئاینیه وه که سیکی جووله که بووه. ئه و به باوکی توێژینه وه ی فرموده داده نریت له رۆژئاوادا له دوای بلاو بوونه وه ی یه که م کتیبی به ناوی: (توێژینه وه ی ئیسلامی - Muhammedanische Studien (Muslim Studies)) که دوو به رگه و به تایبهت له به رگی دووه مدا گۆلدزیه ر قسه له سه ر فرموده ده کات. ئه م په راوه بۆ یه که مجار له سالی 1890 بلاو کرایه وه و پاشان زانکۆ رۆژئاوا ییه کان بیران له وه کرده وه توێژینه وه ی فرموده -Hadith Studies بکه ن به بابته یکی سه ره کی له زانکۆکاندا. به لام له هه مان کاتدا، وه ک کیزیل ئامازه ی پنده دات، به ره له گۆلدزیه ر، که سایه تی دیاری بواری ئه ده بی گوستا وه یل (1808-1889) باسی له وه کردوو له کتیبه که ییدا به ناوی (Geschichte der Chaliphen) که پێویسته ته واوی

فرموده کانی نیو کتیبه که ی بوخاری رهد بکرتنه وه. ([۱]) واته راسته گۆلدزه پیر بۆ یه که مین جار به توئینه وه یه کی ته و او وه دیته مه میدان له م بوره دا، به لام بهر له ویش که سانیر هه بوو که هه مان دهرئه نجای توئینه وه که ی ئه ویان باسکردوو، به لام به بی لیکۆلینه وه یه کی وورد. ههروه ها جوزیف شاخت له په پاوی (بنه ماکانی فیقی ئیسلامی - The Origins of Muhammadan Jurisprudence) که له سالی ۱۹۵۰ بلاوکراوه ته وه زۆرتر گرنگی به وه دهدات که وه لای ئه و پرسیاره بداته وه که نایا چۆن و به چ شیوه یه که فه رموده و یاساکانی ئیسلام سه ریان هه لداوه و دواتر چوار مه زه به بی سه ره کی گه شه یان کردوو؟ ([۲]) هاوکات هه ر سه باره ت به م دوو رۆژه لاتناسه ئه لشه هری ئامازه ی به وه داوه که ئەم دوو نووسه ره رۆل و کاریگه ری گه وریان هه بووه له ئاراسته کردنی بیرو تیگه یشتنی خوئینه ران و توئینه رانی رۆژئاوا له سه ر فه رموده کانی پیغه مبه ری ئیسلام. ([۳])

گرنگیان به م دوو رۆژه لاتناسه و به تایبه ت نووسراوه کانیان له سه ر فه رموده له وه وه سه رچاوه ده گرت که به شیوه یه کی گشتی رۆژه لاتناسان هه میشه و هه رده م له نیو بازنه ی بیرکردنه وه ی ئەم دوو رۆژه لاتناسه دا سووپاونه ته وه و شتیکی دیارو به رچا و جیاوازیان نه و تووه. وه پا و بۆچوونی ئەم دوو رۆژه لاتناسه تاوه کو ئیستاش جیگه ی بایه خن لای ئاره زوومهنانی توئینه وه ی فه رموده له رۆژئاوا. پاشان له دوا ی بلاو بوونه وه ی په رتوو که کانی ئەم دوو رۆژه لاتناسه، که م تا زۆر مسولمانانیش ده که ونه ژیر کاریگه ری تیروانینه کانیانه وه و را و بۆچوونه کانی ئەم دوو که سایه تیبه ده بن به ره وتیکی دیارو به رچا و، به تایبه ت له هندستان و پاشان جیهانی ئیسلامیدا.

گرنگی توئینه وه: گرنگی ئەم توئینه وه یه له کاتیکیه ده ئه مرۆ فه رموده رووبه روی هه لمه تیکی ترسناک بوته وه یه کی له پالنه ره سه ره کیه کانی ئەم هه لمه ته ش کاریگه ریوونی هه ندی له موسلمانانه - به ئاگی و بی ئاگی- به را و بۆچوونه کانی رۆژه لاتناسان. لیره وه ئەم توئینه وه یه هه وئیکه بۆ پوچه لکردنه وه ی هه ندی له گومانی رۆژه لاتناسان به رامبه ر فه رموده و هاوکات به ره سه ستیکیشه له به رده م هه لمه تی نازاستی هه ندی له و موسلمانانه ی کاریگه ریوون به مۆدیرنه و بیری رۆژه لاتناسان.

ئامانجی توئینه وه: ئامانجی ئەم توئینه وه یه ئاشکرا کردنی چهند پلانیکه له پلانه کانی رۆژه لاتناسان سه باره ت به فه رموده (سه نه د، مه تن، پیاوانی فه رموده) وه ناساندنی ئەو پلانه یه به خوئینه ری کورد، به پی میئودیکی زانستی و لۆژیکی دوور له وتاری وه عزی و سۆز نامیز. ریبازی توئینه وه: ئەو ریبازه ی توئینه وه پشیمان پیبه ستوو له م توئینه وه یه دا بریتیه له هه ردوو ریبازی (وه سفی شیکاری) وه (ریبازی میژووی). چونکه له رپی هه ردوو ریبازه وه توانرا وه وه لای زانستی ئەو گومانانه بدریته وه که رۆژه لاتناسان سه باره ت به فه رموده کانی پیغه مبه ری ئیسلام وروژاندوو یانه.

پلانی توئینه وه: جگه له م پیسه کییه ی که باسکراوه، ئەم توئینه وه یه پیکدیته له: توئینه ندی یه که م: بابه تیوون (الموضوعیه) لای رۆژه لاتناسان. توئینه ندی دووم: دانه پال (الاسقاط) لای رۆژه لاتناسان. توئینه ندی سییه م: ریبازی رۆژه لاتناسان له مامه له کردنیان له گه ل زنجیره ی گیره وه وه کان (السند). توئینه ندی سییه م: ریبازی رۆژه لاتناسان له مامه له کردنیان له گه ل ده ق و نووسینه وه ی ده ق (المتن). وه له کۆتا به شدا دهرئه نجام و راسپارده کانی توئینه وه که ده خریته روو.

توئینه ندی یه که م: بابه تیوون (الموضوعیه) لای رۆژه لاتناسان

ئه وه ی له م توئینه وه یه دا ده خریته روو له ره فتاری رۆژه لاتناسان سه باره ت به سوننه ت، دلوپیکه له ده ریای (دانه پال - الاسقاط) و یاریکردن به ده قه کان و ونکردنی راستیه کان له لایه ن رۆژه لاتناسانه وه و هه وئلی رۆژه لاتناسان سه باره ت به سوننه ت (گوفتاری و کرداری). گرنکه هه موان ئەو راستیه بزانیان که (ئو دهنگ و دهنگۆیانه ی ئەمرۆ له سه ر سوننه ت هه یه - به ره های - شتیکی نامۆ نیه و درپژه پیدهری بۆچوونه کانی قوره یسه به رامبه ر پیغه مبه ری ئەکره م (درودی خودای له سه ر بیته) و وتنه وه ی ئەو قسانه یه که پیشته هه ندی له گروپه لاده ره کانی سه ده ی یه که می کۆچی سه باره ت به فه رموده و هاوه لانی پیغه مبه ر و پیاوانی فه رموده کردوو یانه و دواتریش رۆژه لاتناسان له جه نگی فیکریاندا پشیمان بی به ستوو وه له روی فیکریه وه ئاسه واری خو ی به جیه یشتوو ه).

بی گومان توئینه وه لیکۆلینه وه کانی رۆژه لاتناسان فره ئامانج و فره ره هه ندن و هه ری یه که یان ویستویه تی له که لینیکه وه دزه بکات و خزمه ت

به دەرگا ته بشیری و ته نسیرییه کان بکات. ئەمەش له ڕۆژی تانەدان و رهخه گرتن له ئیسلام و قورئان و په یامبه ره که ی (درودی خودای له سه ر بێت) وه هه ر بابه تیک په یوه ندی به و سیانه وه هه بێت.

ئوه ی له م توێینه وه یه دا توێزه ران ده یانه ویت قسه ی له سه ر بکه ن، زۆر به کورتی، هه لۆبستی رۆژه لاتناسانه ده رباره ی سوننه ت له چه ند روویه که وه، له وانه:

- هه لۆبستی رۆژه لاتناسان له سه نه دی فه رموده

- هه لۆبستی رۆژه لاتناسان له مه تنی فه رموده

لێره دا مه سه له یه کی زۆر گرنگ هه یه که پێویسته ناماژه ی پێ بکه ین ئه وه یه که رۆژه لاتناسان به شتوازیکی زۆر وردو شاراو ه دیدو بۆچونه کان یان ده خه نه روو که زۆر جار خۆتیه ر توشی سه رسام بوون ده که ن و وای لێده که ن هه ست به ئامانجه پر مه ترسیه کان یان نه کات. زۆر جار یه پشت به فه رموده ی لاواز ده به ستن له به لگه هینانه ودا. بۆ نمونه: گۆستاف لۆبۆن که به رۆژه لاتناسیکی به ویزدان ناسراوه، ده رباره ی نیمچه دوورگه ی عه رب ده لێت: «سه رچاوه شوێنی ئه و ده ولته فراوانه یه که خه لیفه کانی موحه ممه د دا یانمه زرانده». ([4])

لێره دا لۆبۆن ده یه ویت ئه وه به سه لمێنی که پێغه مبه ری ئیسلام (درودی خودای له سه ر بێت) هه یج رۆلێکی نه بووه له بونیادنان و دامه زرانندی ده ولته تی ئیسلامی. ئەم بۆچونه ش هه لقولوی تێروانین و ئاراسته یه کی رۆژئاوایی کلیسای سیکۆلاره که ده لێت: «دع مالله لله و ما لقیصر لقیصر». ([5])

هه روه ها ده لێت: «موحه ممه د له گه ل مامی جارێک گه شتیان کرد بۆ سوریا و هه ر له وێ له گه ل قه شه یه کی نه ستوری ئاشنایه تی په یدا کردو له و قه شه وه زانستی ته وراتی وه رگرت». ([6])

مه به ستی لۆبۆن ناماژه یه بۆ ئه و ریوایه ته ی ئیبنو هیشام له (سیره) که یدا هیناویه تی. به لأم پاش گه رانه وه مان بۆ لای ئیبنو هیشام ده بێنن ناو برا و ئه م روداوه ی به سیغه ی (تضعیف و ترمیض - لاوازو نه خۆش) هیناوه وه سه ته واژه ی (وه ک ده لێن) و (بێیان وایه) هه شت جار دووباره ده کاته وه ([7]). ئیمامی تیرمیش به سه ره اتی بوچه ر ده گێرته وه وه ده لیت: ئەم فه رموده یه (حسن غریب) هه له سه نه که یدا (عبدالرحمن بن غزوان) هه یه که ئیمامی زه هبی له باره یه وه ده لیت: (مناکیری) هه یه ([8]). ئیبنو سه یدولناسیش ده لیت: (مه تن) ی ئەم ریوایه ته (نکاره) ی تیدایه ([9]). له لایه کی تر رۆژه لاتناسان زۆرینه ی جار نابابه تیا نه مامه له ده که ن و ده قه کان ده شیوێنن و زۆر جار یه پشت به ریوایات و به لگه ی لاواز ده به ستن.

توێبه ندی دووه م: دانه پال (الاسقاط) لای رۆژه لاتناسان

دانه پال Projection: فێلێکی ده روونیه و پوخته که ی ئه وه یه که سێک شکستی خۆی یان که مو کوریه کانی یان ترس و بیمی شاراو ه ی که دان یان پێدا نا ئیت، بداته پال که سانی تر، یان شته کان، یان پێ چانسی. ئەمەش به مه به ستی خۆدزینه وه و خۆده ربا زکردن، یان به مه به ستی که مکردنه وه ی ئازاره کانی دله راوکی و هه سته کردن به تاوان و بێزاری و ره خنه ی کۆمه لگه. ([10])

ئەم چه مکه راسته وخۆ رۆژه لاتناسان ده گێرته وه وه ئه کریت به سه ر ئه واندا جێبه جێ بکریت؛ چونکه ئه وان ده یانه ویت خۆیان بدزنه وه له چه ندين راستی په یوه ندیدار به ئاینی کلیسا (نه ک ئاینی یه کخوا په رستی عیسا پێغه مبه ر - درودی خوای له سه ر بێت-) وه ئینجیله کان و چه ندين بابه تی تر، وه له ولاشه وه که موریه کانی ئاینه که ی خۆیان به تاوانبارکردنی ئیسلام (وه ک ئایین و قورئان و پێغه مبه ر) دابپۆشن. پێ گومان ئه و هه موو گومان و شتواندن و قسه هه لبه سترانه ی که ئاراسته ی ئیسلام و قورئان و پێغه مبه ر (درودی خوای له سه ر بێت) و میژووی ئیسلامی ده کریت له لایه ن دەرگا رۆژه لاتناسیه کانه وه، ئامانج لێیان ئه وه یه موسلمانان هه لۆبستی ئه و (تاوانبار به رگریکاره یان) هه بێت که به هه موو توانایه کیه وه به رگری له خۆی ده کات، تا له هه لمه ته کانی (سه رکۆنه - ادانه) پارێزراو بێت.

رۆژه لاتناسان که له پێکهاته ی جوله که و گا ورن، هه وله کان یان چر ده که نه وه بۆ قسه کردن له سه ر ئەم بابه تانه ی په یوه ندی راسته وخۆیان به ئیسلامه وه هه یه:

۱. ئیسلام داهینراویکی ئاینی عیسایه (درودی خوی له سهر بیت)
 ۲. قورئان داهینراوی موحه ممه ده (درودی خودای له سهر بیت) و خوی دایناوه
 ۳. دژایه تی نیوان ئایه ته کانی قورئان
 ۴. ئیسلام ئاینیکه دژی زانست ده وه ستیتته وه
 ۵. ئیسلام مافی ژنی نه داوه
 ۶. ئاینی ئیسلام به شمشیر بلا و بووه ته وه
 ۷. پیغه مبهری ئیسلام بهرکه می له گه لدا بووه
 ۸. سوننه ته دهسته ئه بستی هاوه لانه وه ده رهاویشته ی مملانی سیاسی و کومه لایه تی کومه لگه موسلمان نشینه کانه.
- ئیمه لیره دا چهند نمونه یه که له پرۆسه ی (دانه پال) ده خه ی نه روو که تایبه ته به (کتیبی پیروز) تا بزاین روژه لاتناسان چون که موکوریه کانی نه وه کتیبه ده شارنه وه به په نابردن بو دروستکردنی گومان له سهر قورئان و فهرمووده گوفتاری وره فتاریه کانی پیغه مبهر.
- (فرنس گریس) که نوسه ریکی ئیسپانیه، ده رباره ی کتیبی پیروز ده لیت: توژی نه وه وه به دوادا چونه زانستیه کان به به لگه ی به هیژ نه وه بیان سه لماندوو که هه شتا ئیسحاح له کوی هه شتا نو ئیسحاح، بیجگه کوپی و وینه یه کی (کریشنه) و (بوزا) شتیکی تر نیه. ([۱۱])
- پرۆفیسور (رۆده لف سیادیل) که زانایه کی پرۆستانتی و مامۆستایه له زانکۆکانی ئەلمانیا له کتیبه کهیدا (ئه فسانه ی بوزا) ده لیت: «له کوی نه و بیست و هه شت ئیسحاحه ی که ئینجیلی (مهتا) پیکده هین، ته نها دوو ئیسحاحیان خالیه له سروت و گۆرانیه ئاینیه کانی ئاینی هیندوسی، واته بیست و شهش ئیسحاحیان راسته وخۆ یان له ژیر کاریگه ری سروه ئاینیه کانی هیندوسی دا نوسراونه ته وه. وه له ئینجیلی (مه رقیس) که له شازده ئیسحاح پیکدیت، ته نها هه ردوو ئیسحاحی حه وت و دوازه وه رگیرو نین. وه ئینجیلی (لوقا) که له بیست و چوار ئیسحاح پیکهاتوو، ته نها ئیسحاحه کانی دوازه وه شازده و بیست دزراوو دهسته ئه بستی نین. سه باره ت به ئینجیلی (یوحه ننا) ش نه و ته نها هه ر یه که له ئیسحاحه کانی ده یه م و هه فده هه م وه رگیرو نین ([۱۲]). زانای پرۆستانتی و میژوونوسی ئاینه کان (هایبل) جهخت له سهر هه مان بوچوونه کانی (رۆده لف سیادیل) ده کاته وه و زیاتر له سی و شهش ده فی کتیبی پیروز ده خاته روو که له سه رچاوه بته رسته کانه وه وه رگیروان. ([۱۳])
- پرۆفیسور (بیرنه اد سیپیس) که شاره زاو پسپوره له ناسینه وه ی زمان و نووسینه سه نکریتییه کان و نووسینی بزما ری، دان به وه دا ده نیت که زۆریه ی هه ره زوری (پهنده کانی) ناو ئینجیله کان، کوپی و هه لقلوای په ندو قسه ی پیشینانی هیندوسی و ئاشووری و سۆمه ریه کان، به تایبه ت زنجیره ی نه و په ندانه ی که له ئیسحاحی پازده هه می ئینجیلی لوقادا هاتوون ([۱۴]). هاوکات (هیلشه ر) یش، که زانایه کی لاهوتی پرۆستانتیه و به ره گه ز نه لمانیه، زیاتر له بیست سال به دوادا چوونی کردوو بو ژیا نی (بۆنس) و له دوا جار به و نه نجامه گه یشتوو که کاری پیغه مبه ران و نووسینی ئینجیله کان، ساخته و درۆ و ده له سه و شتی بئسه روبه ره، که پیاوانی کلیسا له دوا ی سالی ۱۴۵ ی زاینی نه نجامیاداوه ([۱۵]).
- له لایه کیتریشه وه (ئینسکلۆپیدیای فره نسی) ش رایه کی زۆر گرنگ ئاشکرا ده کات و نه وه ده خاته روو که تیکرای سه رچاوه گاوریه کان کاری (بۆنس - شائل) ه یان کاری شوینکه وتووای، وه نه و ناوانه ش (یوحه ننا، مه رقیس، مه تا، لوقا، و هتد) ناوانیکی ساخته و خوازاو و هه یچکام له وانه ناوی راسته قینه نیه. ([۱۶])

توژی به ندی سییه م: ریبازی روژه لاتناسان له مامه له کردنیان له گه ل سه نه دی فهرمووده کان

له ئاینی ئیسلامدا فهرمووده کانی پیغه مبه ر محمد (درودی خودای له سهر بیت) به دووم سه رچاوه داده نریت له دوا ی قورئانی پیروز له بونیادی بنه ماو یاسا کانی شه ریه تدا. (سند) یش پیوه ریکه بو جودا کردنه وه ی فهرمووده ی راست (صحیح) له فهرمووده ی هه لبه ستراو (موضوع)، وه بو جیا کردنه وه ی فهرمووده ی به هیژ-قوی له لاواز-ضعیف. شاره زایی ده رباره ی زنجیره ی گپه ره وه کان (سند) جیگه ی گرنگیه کی زۆره له لای نه و که سانه ی که ده رباره ی پیاوانی فهرمووده زانیاریان هه بیت. ره خنه گرتن له (سند) یه که م هه نگاوی ریبازی توژی نه وه یه له نه ده بیاتی فهرمووده دا. بویه نه گه ر ره خنه له (سند) گیرا، چیدی پیویست به ره خنه گرتن ناکات له ده ق (متن) ([۱۷]). له م رووه وه سوفیانی

سەوری دەئیت: «إسناد چه کی ئیمانداره، ئە گەر ئیمانداران چه کیان پێ نه بوو ئیتر به چی شهر ده کهن» ([۱۸]). هاوکات بنه مایه کی شهر عیش

ههیه که دهئیت: «هه رشتیک له سەر بنه مایه کی به تال بونیادرا، ئەوا بۆخۆی به تاله - ما بنی علی باطل فهو باطل.» ([۱۹])

له راستیدا، زانیانی مسولمانی فەرمووده ناس بۆ راستی و دروستی فەرمووده کان، به چه ند پتوه ریکی تایبته به لیکۆئینه وهی فەرمووده، بهر له هه موو شتیک گرنگیان داوه به (سند)، پاشان دهق (متن). له بهرامبه ردا، وهک هاسەر ئە یاز ئاماژهی بۆ ده کات، رۆژه لاتناسان، به هه بوونی ئامانجی خۆیان بۆ هه ئسه نگاندنی فەرمووده، زۆرترین گرنگیان داوه به دهق (متن) ([۲۰]). پاشان به هۆی تینه گه یشتن، یان خۆتینه گه یاندن له دهق، هه وڵی ره تکردنه وهی سه نه دیان داوه و پێیان وایه که سه نه د شتیک دروستکراوه بۆ به راستدانانی دهق.

له سه ره تادا، هه ریهک له گۆلده هێر و شاخت پێیان وایه که نزیکه ی دوو سه ده دوای وه فاتی پتغه مبه ری ئیسلام زانیانی مسولمان هه ستاون به دروستکردنی فەرمووده و پاشان بۆ دروستیتی فەرمووده کانیش (سند) یان دروستکردوووه. بۆ نمونه، گۆلده هێر دهئیت: «کاتیک عبدالملیک کوری مه روان ویستوو یه تی که خه لکی له چه جکردن بۆ شاری مه ککه بوه ستینیت، وه ویستوو یه تی له بری که عبه خه لکی به ده وری (قبة الصخرة) دا ته واف بکه ن، بۆ ئەم کاره ش (ابن شهاب الزهري) هه ستاوه به دروستکردنی فەرمووده ی «لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: المسجد الحرام، ومسجد الرسول صلی الله علیه وسلم، ومسجد الأقصى»، تاوه کو خه لکی شام له بری چونیان بۆ چه ج بۆ شاری مه ککه بچن بۆ به یتولمه قدیسه. پاشان ده رکه وت بۆیان که ئەم فەرمووده زۆر زیاده وهی پتوه دیاره، بۆیه دواتر فه رامۆشکراوه فەرمووده یه کی په یوه ستکراوی تر به م بابه ته وه دروستکرا که دهئیت: (ته نها نوێژیک له به یتولمه قدیسه باشته ره له هه زار نوێژ له شوینه کانی تر)، ته نانته باشته ره له نوێژکردن له مه ککه یان مه دینه ش. پاشان که بیتر عبدالملیک سه رکه وتوو بوو له وهی وا له خه لکی بکات به لایانه وه یه کسان بێت چه ج بکه ن بۆ به یتولموقه ده س یاخود مه ککه، ئیتر خه لکی هه رگیز ماندوو نه ده بوون له دروستکردنی فەرمووده بۆ ئەوهی په رۆزی بده ن به نزرگه کانی سوریا و یه کسانیان بکه ن له گه لا شوینه په رۆزه کانی حیجاز. ([۲۱])»

گۆلده هێر له م به سه ره اته دا ته نها پشتی به کتیی (تاریخ اليعقوبي) به ستوووه. راستیه که ش ئەوه یه که یه عقوبی (۲۹۲ هـ مردوووه) ئەم گێرانه وهی باسکردوووه له کتیه که یدا به ناوی «تاریخ اليعقوبي» ([۲۲]). به لām ئەوهی که له خۆتینه ره رۆژئاوا یه کان شاراوه یه راستیه کی گرنگه له م رووداوه دا که ئەویش ئەوه یه: گۆلده هێر هاتوو ته ولاتانی وه کو عیراق و شام و جه زیره ی عه ره بی و میصر گه راوه و به وردی خۆپندنه وهی له سه ر ئیسلام کردوووه زۆر باش له و راستیه گه یشتوووه که ناکوکیه کی قوئی میژوو یی درێژخایه ن له نیوانی سوننه و شیعه دا هه یه وه به شیوه یه کی گشتی به نه یاری یه کتر هه ژمار ده کرین. واتا به لگه هینانه وه یان له سه ر یه کتر به ته نها نایته وه لām یکی زانستی باوه رپیکراوه. أحمد بن أبي يعقوب بن جعفر بن وهب بن واضح اليعقوبي میژوو نووس و جوگرافیا زانیکی مسولمانی شیعه بووه و له کوتای سده ی نوێه می زاینی و له سه رده می ده و له تی عه باسیه کاندایاوه ([۲۳]).

ئهو گێرانه وه یه کی که گۆلده هێر کردوو یه تی به به لگه ته نها له میژوو یه یه عقوبیدا هاتوووه سه رچاوه کان هێچ گێرانه وه یه کی له و شیوه یان تیدا نییه. ئەمه له کاتیکدا که چه ندين سه رچاوه ی تری پێش یه عقوبی ئەم فەرمووده یان باسکردوووه هێچ ئاماژه یه کی له و شیوه ی تیدا نییه که یه عقوو یی و پاشان گۆلده هێر باسی ده کهن و پێیان وایه ئەمه به لگه یه له سه ر ئەوه ی له و سه رده مه دا پیاوای فەرمووده خۆیان فەرمووده یان هه ئبه ستوووه. ئەمه له کاتیکدا که چه ندين فەرمووده ی تر هه یه باس له په رۆزی و گه وره یی (بیت المقدس) ده کهن و سه نه ده کانیان ناگه رتینه وه بۆ شامیه کان و به لکو به پێچه وانه وه حیجازیه کان گێره وه ی ئەو فەرموودانه ن. بۆ نمونه، فەرمووده ی «لا تشد الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: المسجد الحرام، ومسجد الرسول صلی الله علیه وسلم، ومسجد الأقصى»، هه ریه که له بوخاری ([۲۴]) وه موسلیم ([۲۵]) له ئەبو هورهیره وه گێراو یانه ته وه. هاوکات حافز ابن حجر له رافه ی ئەم فەرمووده دا دهئیت: «له م فەرمووده دا گه وره یی ئەم مزگه وتانه نیشان درا و تایبه تمه ندیان پیدراوه، له بهر ئەوه ی مزگه وتیکی وه کو ئەقصاب مزگه وتی پتغه مبه ران و قبیله ی یه که می گه لانی پێشین و جیگه ی چه ج کردنیان بووه و له سه ر ته قوا و خواپه رستی بونیاد نراوه.» ([۲۶])

یه کیکیت له و به لگانه ی که هه ریهک له گۆلده هێر و شاخت پنداگری له سه ر ده کهن که ابن الشهاب الزهري خۆی فەرمووده ی دروستکردوووه نووسیه تییه وه، ئەوه یه که پالپشتی ئەم قسه یه له و ده قه وه وه رگێراوه که ابن عبد البر له مالک بن انس ده گێرتنه وه، وتوو یه تی: «أول من دؤن

العلم ابن شهاب الزهري» ([۲۷]). گۆلدزهیرو شاخت ئەم دەقیان وەرگیاوه به مانای (أول من كتب العلم (الحديث) كان ابن شهاب الزهري). وهك دەبینیت جیاوازیان نه کردوو هه نیوان وشه کانی (دون) له گه ل (کتب). هه بویه لیکدانه وهیه کی هه له یان بۆ ئەم دهقه کردوو و وایان نیشانداوه که میژووی نووسینه وهی فەرمووده ده گهریتته وه بۆ سهردهمی زوهری له کوتای سدهدی یه که م و سه رتهای سدهدی دووهمی کۆچی بووه. بویه گرنگه که خویندنه وهی ئەو دهقه له سه ر ئەو بنه مایه بکریت که یه که م که س که تدوین و ته صنیفی فەرمووده کۆکراوه کانی پيشووی کردوو ابن شهاب الزهري بووه. ([۲۸])

له لایه کیتروه ره ژهه لاتناسان رای جیاوازیان هه یه سه بارهت به له پيشینه یی ئیبنو شیهای زوهری له کۆکردنه وه نووسینه وهی سوننه تدا. هه ندیک ره ژهه لاتناسی وه کو (مویر) ئەو گیرانه وه یان وه رگرتوو که ئاماژه ده دات به له پيشینه یی زوهری له نووسینه وهی سوننه تدا، به لام له سه رنجیکیدا پیدایه گی له سه ر ئەو ده کات و ده لیت هه چ کۆمه له نووسراویکی باوه رپیکراومان نییه له پيش ناوه راستی سدهدی دووهمی کۆچییه وه ([۲۹]). هه روه ها غیوم ده لیت: ئەم گیرانه وهیه به دروستکراو داده نریت ([۳۰]). به هه مان شیوه ماکنسن روس ستیلهورن ئاماژه ده دات به وته ی غیوم و هه ندیکیترو گومانه کانیان له سه ر دروستی گیرانه وه که ده خاته روو ([۳۱]). به لام گۆلدزهیرو شاخت زۆر له وان په رگرترو زیاتر ده رۆن. شاخت ده لیت: « بۆ زانیی ئامانجه کانی ئەم گیرانه وه دروستکراوه پروانه ئەوهی گۆلدزهیرو له کتیبی (Muslim Studies)، وه میرزا کازم به گ له کتیبی (الرساله الآسیویه) دا نووسیوانه» ([۳۲]). له شوینتیکیترا شاخت ده لیت: «گیرانه وه فەرمووده فیهیه کان زۆر گرانه بتوانریت ته نها دانیه کیان به دروست دابنریت، چونکه ده ماوده م له خه لکه وه وه رگراون، له نیوه ی یه که می سدهدی دووهمی کۆچی و دواتر نووسراونه ته وه» ([۳۳]). له به ر رۆشنا یی ئەم وتانه دا ده گه ینه ئەو ئەنجامه ی که شاخت لای وایه سوننه ت له سه ردهمی عومه ری کوری عه بدولعه زیزو له لایه ن ئیبنو شیهاب نووسراوته وه، هه رچی گیرانه وه شه له م باره وه هه مووی درۆو دروستکراون، به لکو له دوا ی ناوه راستی سدهدی دووهمی کۆچییه وه ده ستکرا به نووسینه وه یان. ([۳۴])

به هه مان شیوه شاخت رای وایه هه رچه نده (إسناد) گرنگترین هه رهمی به شی فەرمووده پیکده هینیت، هاوکات ویست و ئاره زوویه کی به هیز هه بووه بۆ دروستکردن و گه شه پیدانی، تاوه کو دواتر بتوانریت بروای پیکریت و بکریته بنه مای بروابوون به فەرمووده کان له زۆرینه ی بابه ته شه رعییه کاند. بویه شتیکی زانراوه که إسناد له بنجیه یه کی ساده ی سه رتهاییه وه ده ستی پیکردوووه گه یشتوو به پله یه کی تۆکمه و ته وا و له ده می کۆکردنه وهی فەرمووده دا له نیوه ی دووهمی سدهدی سیه می کۆچی ([۳۵]). به پپچه وانیه ی راو بۆچوونه کانی شاخت، إسناد سه رتهایه کی دورتر ی هه یه وه هه ر له بناغه دا به یه کیک له گرنگترین بنه ماکانی ناسنی فەرمووده ده ستنیشان کراوه. به لکو به ر له سه ردهمی کۆکردنه وهی فەرمووده ش، ته نانته قوتابیا نی زانسته شه رعییه کان هه رگیز به بی ئیسنادیک ی باوه رپیکراو فەرمووده یه کیان له مامۆستا و شیخه که یانه وه وه رنه گرتوووه به راستیان نه زانیوه. هه ر له م باره یه وه امام مالک فەرموویه تی: «ئیسناد به شیکی ئاینه و ئە گه ر ئیسناد نه بووایه ئەوا خه لکی هه رچییه کیان بویستایه ده یان وت» ([۳۶]). له لایه کیتروه وه ده بنین شاخت بۆ توئینینه وه کانی هه میشه پشتی به په راوه کانی الموطأ-للإمام مالک، الأم-للإمام الشافعی به ستوووه. ئەمه له کاتیکدا یه که ئەمانه په راوی فیهیه یین. توئینینه وهی ئەم په راوه فیهیه یانه ش به س نین بۆ لیکۆلینه وهی ورد له سه ر زانستی فەرمووده و گه شه پیدانی ئەم زانسته.

له جیکه یه کیترا شاخت ئاماژه به وه ده کات گه ران و کنه کردن به دوا ی -إسناد- دا دوا به دوا ی ئەو (فتنة-ئاژاوه) یه ده ستی پیکردوووه که له دوا ی کوشتی ولید بن یزید هه لگرسا له کوتای ده سه لاتی ئەمه وه ییه کان، له سالی ۱۲۶ ی کۆچی ([۳۷]). به پپی لیکدانه وه کانی شاخت ئەوه ئەو ئاژاوه یه نه بوو که له سه ردهمی خه لیفه ی سییه م عوسمانی کوری عه فان هه لگرسا، به لکو ئەو ئاژاوه یه بوو که له سه ردهمی ولید بن یزید بوو. وشه ی (فتنة-ئاژاوه) که شاخت له ئیبن سیرین وه رگرتوووه ئەو جو ره لیکدانه وهی بۆ کردوووه ئەوه یه که ئیبن سیرین ده لیت: «پیشتر هه چ که س پرسیا ری له باره ی (اسناد) وه نه ده کرد، پاش ئەوهی (فتنة-ئاژاوه) سه ریه نه ئدا پرسیا ر ده کرا که ناوی پیاوانی فەرمووده مان پی بلی، له م رووه فەرمووده له ئەهلی سوننه وهرده گیراو فەرمووده له ئەهلی بدعه وهرنه ده گیرا». ([۳۸])

شاخت له په راویزی ئەم گیرانه وه یه ی ئیبن سیرین به بی ئاماژه دان به لاپه ره ی سه رچاوه کان به م شیوه یه سه رچاوه کانی هیناوه: «مسلم، پیشه کی: باب بیان أن الإسناد من الدين؛ ترمذي، له کوتایدا؛ به بی ئاماژه دان به زه مه ن و کاته که له الداری دا، پیشه کی: باب فی الحدیث عن

الثقات» (٣٩)). لهه په راوړيزه شاخت ويستوويه تي نه وه نيشان بدات كه هره يه كه له مسلمو ترمزي بهرووني باسي كات و ساتي نه و ناژاوه يان كړدووه، به لام الدارمي ثمازي به كات و زمه نه ناژاوه كه نه كړدووه. راستيه كه يه نه وه يه كه نه له م سې سهرچاوه و له له هېچ سهرچاوه يه كيترا د ئين سيرين هېچ روونكردنه وه يه كي وردى له سهر نه م فېتنه و ناژاوه يه نه داوه، به لكو به پېچه وانه وه اكرم العمري نه وه دهسته وازه يه و كاتي ناژاوه كه ديارى ده كات كه ئين سيرين هېناويه تي و ده يگه ريښته وه بو ناژاوه ي كوشتنى عثمان بن عفان، نه مهش به ليكدانه وه ي چه ند ده قېكي خودى ئين سيرين كه له چه ند شوښيكي كيترا هاتووه (٤٠)). له لايه كيتريشه وه سهربارى نه وه ي وشه ي (فتنة) له لاي زانايانى مسولمان زورترو زياتر بو نه و ناژاوه يه به كارها تووه كه پېشه و عوسمانى كورى عه فاني تيدا شه هيد كرا، هاوكات ده توانين نه و راو بوچوونه ي شاخت و گولدره يرو روژه لاتناسه كان بهم خالانه ي خواره وه بوچه ل بكه ينه وه:

- فتنة- ناژاوه ي وليد بن يزيد له سالى ١٢٦ ي كوچى روويداوه كه نه مهش ١٦ سال له دواى مردنى ئين سيرين ديت كه له سالى ١١٠ ي كوچى وه فاتى كړدووه. بويه ناسته مه راستى نه م بوچوونه بسه لميږت (٤١)).

- له نيو ده قه كه دا دهسته وازه ي (فلما وقعت الفتنة) هاتووه وشه ي (وقعت) به ماناى (رويدا) له رابردوودا ديت، نه وه ك باس له داهاتوو بكات.

- له سهرده مې گه وره تابعيندا ساغكردنه وه ي سهند گه شتووه ته لوتكه و زانايانى وه كو عروة بن زبير (٢٣-٩٤ ك)، حسن البصري (٢١-١١٠ ك)، محمد بن سيرين (٣٣-١١٠ ك) روئى گه وريان هه بووه له م ساغكردنه وه يه دا (٤٢))، هه موو نه م كه سايه تيبانه ش پيش سالى ١١٠ ي كوچى زياون.

سهربارى له بڼه رېتدا هه موو لقو به شيكي زانستى ريبازى توښينه وه ي تايهت به خو ي هه يه. ريبازه كاني توښينه وه ي فهرمووده ش بو خو يان هه لگري چه ند تايه تمه ندييه كي خو يانن و جودان له ريبازه كاني ترى وه كو ريبازى توښينه وه ي اصول، فقه، تفسير. به لام وهك ده بيږت گرفته كاني ريبازى توښينه وه ي روژه لاتناسان و به تايهت شاخت و گولدره يرو له ليكولپنه وه ي سهندى فهرمووده دا نه وه يه كه به شيويه يه كي سهره كي پشتيان به په راوه فقه يه كان به ستووه، وه كو په راوى (موطا) ماليكي كورى نه س و (ام) ي امام شافعي، وه كو پيشترش ثمازهمان پيداوه. ناشكرايه ريبازى ئوصوليه كان و فقه يه كانيش تايه تمه ندى خو يان هه يه و به پي گرنكي بابه ته فقه يه كان زورجاران ره چاوى نه م خالانه ده كړت:

- پشتگوښستن يان برينى به شيكي (سند) و گرنگيدان به خستنه پرووى دهق (متن)، يه كيكه له تايه تمه ندييه كاني (فقه و اصول).

- برينى (سند) به ته وواى به هه مان شيوه تايه تمه ندييه كي تره، كه ته وواو ناكوكه له گهل ريبازى فهرمووده ناسيداو توښينه وه ي سهنددا.

- تيكه لكردى ده قه كاني (سنة) و (سيرة) پيكه وه به هه مان شيوه تايه تمه ندى په راوه فقه يه كانه.

- گورانكارى له ده قه فقه يه كانه به پي گوري كات گونجاو و ريگه پيدراوه، «لا ينكر تغير الأحكام بتغير الأزمان» (٤٣)). به پېچه وانه وه له ريبازى توښينه وه ي سهندى فهرمووده كانه هه رگيز ريگه ي تينادريت.

- بابه ته فقه ي و ئوصوليه كان چه ند بڼه مابه كي گشتگرو گشتين كه حوكمى بابه ته تايه تمه كانيان له ژيردا جنده بيته وه. به پېچه وانه وه په راوه كاني فهرمووده گشتگير نين و زوريش تايه تمه نندن به كات و بابه ت و رووداوه كانه وه. (٤٤))

- وهك هه ريه ك له په راوه ده ستورى و ياسايه كان، به هه مان شيوه په راوه فقه ي و ئوصوليه كان گرنگيان داوه به كورت و پوختى ده قه كان، به جوړنك زورتري مبه ست و مانا له كه مترين ده قدا جيكه ي بيته وه (٤٥)). به پېچه وانه وه په راوه كاني فهرمووده و ريبازى توښينه وه له م بواره دا گرنكي به سهند ده دن كه رهنه نه وه سهنده چه ند ديريكي زور بيت و دهق (متن) ي فهرمووده كه تنها چه ند وشه يه كي كه م بيت.

به م پيه هه ليه كي نه شياوه بو روژه لاتناسان نه م لايه نه گرنگانه ي ريبازى توښينه وه ي سهندى فهرمووده يان فهرمووده بگره به پېچه وانه وه بو توښينه وه ي سهند سهرچاوه فقه يه كانيان به كارهي ناوه و به ته وواوه تي پشتيان پ به ستوون و نه مهش وه هاى كړدووه نه گه نه به درنه نجاميكي راست و دروست له باره ي سهندى فهرمووده كانه وه، به لكو به ناسته ميان زانيوه تنها سهندىكي راست و دروست هه بيت بگاته وه به پيغه مبه رى ئيسلام. هه بويه له چه ندين شويندا بو قسه كردن له سهر بڼه ماکاني شه ريعه تي ئيسلامي، جو زيف شاخت پيداگرى

لەسەر ئەو دەكات كە زۆر بە ئاستەم دەبىنرېت فەرموودەيەك ھەبىت راست و دروست (صحيح) بېت لەو فەرموودانەي كە كراون بە بنەماي شەرى و ياساي لە ئىسلامدا، بەلكو لە نيوي يەكەمى سەدەي دووم بەدواو -ترادىشئالىستەكان-Traditionists- خۇيان ئەم فەرموودانەيان خستۆتە نيو زنجىرەيەكى گېرانەوئەي لىكدانەبراو تاوھ كو ھىچ گومانىك ھەلنە گرىت. ([۴۶])

ھەرىەك لە ئىگناز گۆلدزھىرو جۆزىف شاخىت بەتايبەت، وە چەندىن رۆژھەلاتئاسى ترى وەكو جوبىنپۆل، ھۆرۇقتىز، وئىسنك و وات لەتوئىننەوكانىندا لەسەر فەرموودە، بەشئوئەيەكى گشتى، گەشىتون بەم خالانەي خوارەو:

۱. زۆرەي فەرموودەكان پىشتبەستون تەنھا بە گېرانەوئەي زارەكى (Mere Oral Transmission)، وە پاشان بەم شئوھ زارەكئەي پروسەي تۆماركردنى فەرموودەكان دەستى پىكردوو.

۲. ژمارەي ئەو فەرموودانەي لە ئەمرودا بەردەستن زۆر زياترن لەو فەرموودانەي كە لە سەرەتاي كۆكردنەوئەي فەرموودەدا تۆماركراون.

۳. ئەو فەرموودانەي كە لە ھاوھلانى گەنجەو گېراونەتەو ژمارەيان زۆر زياترە لەو فەرموودانەي كە ھاوھلانى بەتەمەن گېراويانەتەو.

۴. زۆرەي فەرموودەكان لە گەل يەكتر ناكۆك و دژ يەكن.

۵. رەخنەگرتن لە زنجىرەي گېرەوئەكانى فەرموودە (سند) لەسەر حسابى گويىنەدانى ئەگەرەكانى ساختەكارى دەق (متن) بوو. واتە:

فەرموودەناسان گرنگىيان بە راست و دروستى زنجىرەي گېرەوئەكانى (سند) داوو دەق (متن)يان فەرامۆش كردوو. ([۴۷])

دەكرېت لېرەدا بە كورتى وەلامى ئەم پىنج خالەي سەرەو بەخەينە بەردەستى خوينەرەو لە جەند خالئىكدا تىشك بەخەينە سەر لايەنە راستىيەكان و گومانەكان برەوئىننەو، بەم شئوئەيە:

أ. لەپاستىدا بەشئىك لە فەرموودەكان لەلایەنى ھاوھلانى نووسراونەتەو، وە ئەو نووسراوانەش ناوبراون بە (صحيفة) كە دواتر لەلایەنى ئەم كەسانەو بۆ قوتابى و فېرخوازاني فەرموودە خويندراونەتەو. كەواتە مېژووى نووسىنەوئەي بەشئىك لە فەرموودەكان دەگەرئەتەو بۆ سەردەمى ھاوھلانى پاشان شوئىنكەوتووان- تابەين، وە ھاوكات بەشئىكش دواتر لەرې گېرانەوئەي زارەكئەي نووسراونەتەو. بۆيە دەستەواژەي - تەنھا گېرانەوئەي زارەكى- بۆ زۆرەي فەرموودەكان نادرست و ھەلەيە.

ب. دواي كۆكردنەوئەي فەرموودە بە چەند قۇناغ و چەند پىوئەرىكى وردى زانايانى مسوئلمان، شتائىكىتر دروست نەبوون بەناوى فەرموودەي دروست (صحيح).

ج. ئەو شئىكى راست و دروستە كە ھاوھلانى گەنج زياتر لە ھاوھلانى پىرو بەتەمەن ژمارەيەكى زۆر زياتر فەرموودەيان گېراوتەو. چونكە ھاوھلانى پىر ھەر لە دواي كۆچى دواي پىغەمبەرى ئىسلام زووتر وەفاتيان كردوو و زۆر نەژيان، بۆ يە نەياتوانىو زۆرەي ئەو فەرموودانە بگېرەنەو كە لە پىغەمبەريان بىستوو. بەپىچەوانەو ھاوھلانى گەنج، وەكو ئەبو ھورەيرە، ئىبو عەبباس، وە چەندانى تر سالانئىكى زياتر ژيان لەدواي پىغەمبەر. بەم ھۆيەو، دەبىنرېت ژمارەيەكى زۆر فەرموودە لە ھاوھلانى گەنجەو رىوايەت كراون. ھاوكات تۆماس رۆبىنسن- Thomas Robinson يىش، كە رۆژھەلاتئاسىكى بەرتانىيە، گوتوويەتى كە ترادىشئالىستەكان - المتمسكون بالتقاليد- نەياتوانىو لەخۇيانەو فەرموودە ھەلەبەستن. ([۴۸])

د. گرنگترىن پىوئەرى زانايانى فەرموودە ئەوئەي راست و دروستى سەنەدو مەتن لە ئەدەبىياتى فەرموودەدا دوو بەشى زۆر گرنگى پىكەو بەستراون. چونكە رەخنەگرتن لە سەنەد رەخنەگرتىشە لە مەتن. ھاوكات چەندىن مەتنىش ھەبوو كە زانايان قسەو رەخنەيان لەسەرى ھەبوو.

دىسان ھەرىەك لە ئىگناز گۆلدزھىرو جۆزىف شاخىت پىداگرى لەسەر ئەو دەكەن كە دواي چەند سەدەيەك لە وەفاتى پىغەمبەرى ئىسلام و لەسەر بەندى نووسىن و پىكەننىانى شەرىعەتى ئىسلامدا، زانا مسوئلمانەكان بۆ نووسىنەوئەي بنەما شەرىعئەكان تەنھا پىشتيان بە فەرموودە نەبەستوو، بەلكو عەقل و ژىرى خۇيان و ھەندىكجار ياسا رۆمانىيەكانىش پىشتيان پى بەستراو ([۴۹]). بەلام پاترىشيا كرۆن برىواي وايە كە بەلگەكانى پىشت بەستنى شەرىعەتى ئىسلامى بەياساكانى رۆمان زۆر نادرست و لاوازن ([۵۰]). ھاوكات دەبىنن زۆرەي بنەما شەرىعئەكانى ئىسلام ھەمىشە پالپىشت كراون بە ئايەتەكانى قورئانى پىرۆزى پاشان فەرموودە راستەكانى پىغەمبەرى ئىسلام. لەگەل ئەمەشدا بۆ چەند بنەمايەكى كەمىش پىشت بە كۆدەنگى زانايان و قىياس و چەند پىوئەرىكىتر بەستراو، بەلام ئەمەش لەكاتىكدايە كە ئەو بنەمايەي لەسەر ئەم

پێوهراڤه داده نریت نای ناکۆک بێت له گهڵ قورئان و فهرمووده کاندای له کاتی نه بوونی دهقی روون و راشکاودا په نا بۆ ئەم پێوهراڤه ده برین. کهواته ئە گهر له م چوارچێوهیه شدا یاسایه کی رۆمانی یان هه رنه ته وه یه کی تر سوودی لێوه رگه رابێت هه یچ گه رفته یك دروست ناکات. له گهڵ بوونی ته واوی ئەو وه لمانه ی سه ره وه، هاوکات پرسیارێکی زۆر جه وه هه ری دێته پێش: ئایا ئە گهر دروستکردن و هه لبه ستی فهرمووده کان له دوو سه ده یه دا هێنده ئاسان و ساده بووه، بۆ پێویستی کردووه کۆکه ره وانی فهرمووده چه نندین مانگ و سأل و ده یه یان به گه ران و کنه کردن به دوای فهرمووده کاندای به سه ریردووه، وه کو گۆل دزه یرو شاختیش دان به م راستیه دا ده نین؟ بۆ نموونه، سعید بن المسیب (۱۳-۹۴ک) چه نندین رۆژو شه و گه راپوه بۆ وه رگرتی ته نها یه ک فهرمووده ([۵۱]). کهواته ئە گهر هه لبه ستن و به صحیح-کردنی فهرمووده کان هێنده سانا بوونایه، ئەوا بێگومان کۆکه ره وانی فهرمووده خۆیان ده یان توانی زۆرێک له فهرمووده کان هه لبه ستن و هێنده ش خۆیان ماندوو نه کهن، چونکه له م رووه وه هه لبه زاردنێکی ئاسانتریان له به رده ست ده بوو.

له لایه کیتروه ته وه روونه که پرسیارکران له سه نه دی فهرمووده کان هه ر له سه رده ی هاوه لان و پاشان شوینکه وتووای-تابعین-ه وه سه ری هه لداوه و بۆ راست و دروستی فهرمووده کان پرسیار له به ری که سایه تی زنجیره ی گێره وه کانه وه کراوه، به لام هه میشه ده سته و گروپێکی به رچاو له رۆژه لاتناسه کان هه ولئیان داوه پێداگری له سه ر ئەوه بکه ن که سه ره له دانی پرسیارکردن ده رباره ی سه نه د چه ند سه ده یه ک دوای وه فاتی پێغه مبه ری ئیسلام بووه. به مه ش ده یانه ویت بگهن به و ده رئه نجامه ی که ئاسته مه دوای نزیکه ی سی سه ده و ته نها به شیوه ی زا ره کی سه نه دی فهرمووده کان به راست و دروستی پێکه وه گری بدرینه وه تا ده گهن به پێغه مبه ری ئیسلام. ئیگناز گۆل دزه یرو جۆزیف شاخت دیارترینی ئەو رۆژه لاتناسه ن که له م بواره دا هه ولئیان دیار و به چاویان داوه. ([۵۲])

توێبه بندی چواره م: ریبازی رۆژه لاتناسان له مامه له کردنیان له گهڵ (متن) ی فهرمووده کان

شان به شانی قسه کردنیان له سه ر بابه ته کانی قورئان و بیروباوه ری و میژووی ئیسلامی، رۆژه لاتناسان فهرمووده کانی پێغه مبه ری ئیسلامیان کردووه ته ئامانج و له سه ری دووایان. هه ولئیان داوه گومان له سه ر فهرمووده دروست بکه ن. ئەمه ش به چه ند هه نگاوێک، له وانه: هه نگاوی یه که م: رۆژه لاتناس گۆل دزه یرو پێویایه که زۆریه ی زۆری فهرمووده کان ده رنه جامی په ره سه نندنی سیاسی و کۆمه لایه تی ئیسلامه له سه ده کانی یه که م و دووه می کۆچی ([۵۳]). بۆ وه لمانده وه ی ئەم تۆمه ته ئاماژه به چه ند خا ئێک ده که یین:

۱. ده که کانی قورئان و فهرمووده کانی پێغه مبه ری ئیسلام (درودی خوا ی له سه ر بێت) سه لمێنه ری ئەوه ن که پێش وه فاتی پێغه مبه ری ئیسلام، ئاینی ئیسلام گه یشته قو ناغی ته واو بوون و سه رجه م پایه سیاسی و ته شریعی و کۆمه لایه تی هه کانی جیگه ربوون به و فه رمانه خودایه ی که ده فه رموویت: { الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا } ([۵۴]). پێغه مبه ری خوداش ده فه رموویت: «قد ترکتم علی البیضاء لیلها کنهارها لا یزیغ عنها بعدی إلا هالك، من یعش منکم فسیری اختلافا کثیرا، فعلیکم بما عرفتم من سنتی وسنة الخلفاء الراشدين المهديين» ([۵۵]).

۲. به لگه یه کی تری پوچه لکه ره وه ی بۆچوونه که ی گۆل دزه یرو ده رخستنی ئەو راسته یه که ئیسلام به ته واوی گه یشتبووه قو ناغی (گه یینی ته واو – النضج الکامل) ئەوه یه که خه لیفه ی دووه م عومه ری کوری خه تتاب (خوا لپی رازی بێت) توانی فه رمانه په وایه تی دوو ئیمپراتۆریه تی گه وره ی وه ک فارس و رۆم بکات، چاکتر و دروستتر له به رتۆه بردنی فارس و رۆمه کان بۆ خۆیان. لێره دا ده پرسین: ناخۆ ئە گهر ئیسلام کامل نه بوو بوو، ئایا عومه ر چۆن توانی ئارامی و دادپه ره وه ری و به خته وه ری و سه قامگه ری به ریا بکات له و دوو ئیمپراتۆره پان و به رینه دا، به شیوه یه ک که دانیش توانی ئەو ناوچانه پێشتر نه یان دیبوو ([۵۶])؟

۳. به لگه نه و یسته که قورئان و سوننه ت چه نندین یاسای گشتگیر و پرنسپی گشتیان له خو گرتووه که گونجاوه بۆ هه موو سه رده مێک و گشت پارچه یه کی ئەم سه رزه مینه. وه زانایان و بیرمهن دانی ئیسلام به درێژایی میژووی ئیسلام سوودیان له و یاسا و پرنسپانه بینیه وه بۆ هه لپه نجانجانی حوکمی هه ر بابه تیکی تازه و له ناکاو. ئەم هه لپه نجانوانه ش فهرمووده نین و هه یچ کام له زانایانی ئیسلام نه یان وتوو ئەمه فهرمووده یه. وه ئیسلام کۆمه لێک یاسا و ریسای گشتی له خو گرتووه و گونجاوه بۆ هه موو سات و گشت جیگه یه ک، وه ک ئاماژه مان پێدا، کهواته هه یچ پێویست به وه

ناكات موسلمانان كۆمەلئىك فەرموودە ھەلەبەستىن بۇ گۇرانكارىيە نوپىيە كانى ژيانان.

۴. ھاۋەلانى پىغەمبەرى ئىسلام لە رۇژھەلەت و رۇژئاۋاى دەۋلەتتى ئىسلامى لە سەرچەم ناۋچەكان بىلابوونەۋەو پەيامى ئىسلاميان بەو شوتىنانە گەياندوۋە، خەلئەكەش ئىسلاميان ۋەك يىروباۋەر و شەرىعەت و ئاكار و رەۋشەت قەبۇل بوۋەو. لە گەل ئەۋەى ناۋچەكان دوورو چوونىيەك نەبوون، بەلام جىاۋازىيەك بەدىناكرىت لە نىۋان پەرىستش و ئاكارو رەۋشەتتى موسلماننىك لە باشورى ئەفەرىقاۋ موسلماننىك لە باكورى چىن. پىرسىارەكە لىرەدا ئەۋەىيە: ئايا ئەگەر ئىسلام دەرەنجامى پەرسەندىنى سىياسى و كۆمەلئەتتى بوۋە، ۋەك جۇلدزەھىر دەلئەت، ئاخۇ چۇن نوئىز و رۇژو و زەكات و ھەتد، ئەم ناۋچانە سەربارى دوورىيان چوونىيەكەو جىاۋازى تىدا بەدى ناكرىت ۋەك ئەسلى و بىنەرەت([۵۷])؟

ھەنگاۋى دوۋەم: رۇژھەلەتتاسان پىيان ۋايەكە فەرموودە داۋى دوو سەدە لە كۆچى داۋى پىغەمبەرى ئىسلام (درودى خوداى لەسەر بىت) ھەلەبەستراۋەو دروستكراۋە. لىرەدا ئاماژە بە ۋاى ھەرىيەك لە كارل برۇكلمان و جۇزىف شاخت و ئىگناز گۇلدزەھىر دەدەين. رۇژھەلەتتاس كارل برۇكلمان دەلئەت: زۇربەى ئەو فەرمودانەى ۋەك سوۋننەت باسىان لىۋە دەكرىت، داۋى دوو سەدە لە سەرھەلئەدانى ئىسلام دروستكراۋون و دەدەركەوتوون([۵۸]). ھەر چەندە لە توئىبەندى پىشوو ئاماژەمان بەم خالەدا، بەلام بە پىۋىستى دەزانىن لىرەدا تىشكى زياتر بىخەينە سەر ئەم خالە، چۈنكە رۇژھەلەتتاسان ئەم خالە زۇر گەۋرە دەكەن، بە شىۋەبەكە تۋانىۋانە كار لەسەر ھەندى لە موسلمانانىش بىكەن، بە تايبەت گروپى (بەناۋ قورئانىيەكان).

لە راستىدا موسلمانان بە چەند سەدەيەك پىش رۇژھەلەتتاسان، دان بەو راستىدا دەنئەن كە چەندىن قسە لە سەر زىمانى پىغەمبەرى ئىسلام ھەلەبەستراۋون و ناۋى (فەرموودە)يان لىنراۋەو بە ھەموو پىۋەرىكى ئايىنى و زانستى ناكرىت ئەو جۇرە قسە ھەلەبەستراۋانە بىرئىنە پال پىغەمبەرى ئىسلام و ناۋى فەرموودەى راست و دروستىيان لى بىرئىت. ئەتۋانىن بلىين: بوۋى (فەرموودە ھەلەبەستراۋەكان) يەكەمىن پالئەرى زانايان بوو بۇ پاككردەنەۋەى فەرموودەى دروست لە ھەلەبەستراۋو درۇ بە ھەموو رىگىيەكى زانستى و دروست. ۋە لەبەر ئەۋەى فەرموودە دەرەنجامى (ھەلەبەستىن) نەبوۋەو نىيە و شتىكى لەناكاۋو ئائىسىيە، دەبىنن زانايانى ئىسلام بە شىۋەبەكى زانستىيانە باسىان لە سەرھەلئەدان و سەرھەتاكانى (ھەلەبەستىن) كىردوۋەو سەربارى جىاۋازى راۋبۇچوونىيان لە دىارىكىردى سەرھەلئەدانى (ھەلەبەستىن) كە ھەندىكىيان پىيان ۋايە ھەلەبەستىن لە داۋى شەھىد كىردى خەلىفەى سىيەم عوسمانى كورى عەففان (خوالى رازى بىت) سەرىپەلداۋە. ھەندىكىشىان دەبىبەستىنەۋە بە سەردەمى ناكۆكىيەكانى نىۋان پىشەۋا عەلى و موعاۋىيە (خوالى رازى بىت). پىشەبەست بەو قسەى ئىبىنو سىرىن كە دەلئەت: (موسلمانان بە گىشتى و زانايان بە تايبەتتى پىرسىارى سەنەدى فەرموودەيان نەدەكرد تا سەرھەلئەدانى ناكۆكى و ئاشۋى نىۋان موسلمانان، جا ئەۋكات ھەركەس فەرموودەى بىگىرپەتەۋە پىيان دەۋت: ئادەى ئەو كەسانەمان پى بلى كە فەرموودەت لىۋەرگرتوۋە، ئىتر لىرەۋە گوى دەگىرا لە ئەھلى سوۋننەت و فەرموودەيان لىۋەر دەگىرا، ۋەتەماشى بىدەچى و لادەرەكان دەكراۋ فەرموودەيان رەتدەكرايەۋەو ۋەرنەدەگىرا([۵۹]). ھەندىكىشى پىيان ۋايە سەرھەتاي (ھەلەبەستىن) دەگەرتتەۋە بۇ سالى چل و يەكى كۆچى([۶۰]).

پاشان دەبىت ئەو راستىش بىخەينەروو كە فاكترەكانى (ھەلەبەستىن) بە دەم پىغەمبەرى ئىسلامەۋە زۇرن، لەۋانە: فاكترە سىياسى و مەملاننى حىببەكان، حىكايەتخۋانەكان، نەيارانى ئىسلام، ۋە بەتايبەت ئەۋانەى دزەيان كىردبوۋە ناۋ رىزى موسلمانانەۋەو موسلمان نەبوۋبوون، زىندىقەكان و دۇنياۋىستەكان. بەلام پىرسىارەكە لىرەدا ئەۋەىيە: ئاخۇ زانايان و فەرموودەناسان پى ھەلۋىست بوون بەرامبەر ئەم تاۋانە گەۋرەيە (ۋاتە فەرموودە ھەلەبەستىن) يان ھەلۋىستى جىدىيان ھەبوۋە؟

لىرەدا گەر بمانەۋى ھەلۋىستى زانايان و فەرموودەناسان بزانىن سەبارەت بە درۇزنەكان و فەرموودە ھەلەبەستەكان (الۋضاعىن) ئەۋا چەندىن توئىنەۋەمان پىۋىستە. بۇيە لىرەدا ۋەلامەكانمان كورت دەكەينەۋەو دەلئەن: زانايان و فەرموودەناسان لە بارەى فەرموودە ھەلەبەستراۋەكانەۋە داۋون و زۇر بە تۋندى بە گزى ئەو كەسانەدا چوونەتەۋە كە فەرموودەيان ھەلەبەستوۋە. گومانىش لەۋەدانىيە كە تۆمەتەكانى رۇژھەلەتتاسان بە تايبەت گۇلدزەھىرو شاخت دوۋرە لە ھەموو پىۋەرىكى ئەكادىمىيە و زانستى. ۋەگەرنا مپژوۋى خۋاناسى و راستگوى پىاۋانى سەدەى يەكەم و دوۋەمى كۆچى شاراۋە نىيە و پاشانىش فەرموودەناسان و موسلمانان بەردەۋام نەفرەتىيان لەۋ كەسانە كىردوۋە كە فەرموودەيان ھەلەبەستوۋە. لە لايەكى ترەۋە خولەفاى راشىدىن پى شاھىد فەرموودەيان لە كەس ۋەرنەگرتوۋە با ھاۋەلى پىغەمبەرى خوداش بوو بىت. لە لايەكى ترەۋە

پنده چیت گۆلدزهیتر پشت ئەستور بیت به قسه ی (عبدالکریم بن ابی العوجاء) که به کیکه له وانیه به قسه ی خۆی هه زاران فهرمووده ی هه ئه به ستوه و زۆریکیش قسه که ی ده گپنه وه که له کاتی له سیداره دانی وتوویه تی: قور به سه رتان چیم لی ده که ن لیم بکه ن، به خوا هه زاران فهرمووده م هه ئه به ستوه که تیا نندا حه لالم تیا دا حه رام کردوه و حه رامم تیا دا حه لالم کردوه. به لام ئه وان هه ش ئەم قسه یه ده گپنه وه وه ک (لا تقربوا الصلاة) وه لامه جه رگبره که ی هارونه ره شید بو ئەم که سه نائین کاتی وتی: «ئای قور به سه رت ئە ی دوژی خودا! ئە ی پیاوانی وه ک (ئەبو ئیسحاقی فه زاری) و (عه بدولای کوری موباره ک) نابینی وه ک موو له ماست درۆکانت ده رده خه ن و بیت به بیت ده ریان ده هین؟» ([61])

گۆلدزهیتریش پتی وایه فهرمووده هه ئه به ستراوه کان ته نها کاری پیاوانی سه ده کانی دوای نیه، به لکو پیاوانی کۆنی ئیسلام هه ندیکیان هه ئه به ستوه و مۆرکی هه ئه به ستی پیوه دیا ره. گۆلدزهیتر بو سه لماندنی ئەم بوچوونه ی فهرمووده ی «لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَسْجِدِي هَذَا وَالْمَسْجِدِ الْأَقْصَى» ([62]). ئە کاته به نگه، گوایه له سه رده می مملانی نی نیوان عبدالملکی کوری مه روان و عبدالله ی کوری زویتر، ئەم فهرمووده یه له لایه ن زوهریه وه به فه رمانی عبدالملک ی کوری مه روان هه ئه به ستراوه بو ئە وه ی خه لکی له بری سه ردانی (کعبه ی پیروز، سه ردانی (قبة الصخرة) بکه ن له فه له ستین. ([63])

ئەم بوچوونه ی گۆلدزهیتر ده رنه جامتیکی نازاستییه و له چه ند پیوه ریکه وه بوچه ل ده کرتیه وه:

پیوه ری یه که م: ئەم بوچوونه ی گۆلدزهیتر کۆپی هه مان بوچوونی هه ندی له زانایانی شیعه یه به رامبه ر زوهری کاتیک تاوانباری ده که ن به وه ی نزیك بووه له ده سه لاتداران و پشتگیری کردون و چاوپۆشی له سه مکاریه کانیا ن کردوه. بو بوچه لکردنه وه ی ئەم قسانه ش (ابن الوزیر) به به نگه ی به هیز و گومانپه وین راستی به یوه ندی نیوان زوهری و ده سه لاتدارانی ئومه وی باس ده کات. ابن الوزیر ده لیت: «زه مکردنی زوهری به وه ی له ده سه لاتداران نزیك بووه، ئە وه ده خوازیت زه می زۆرینه ی زۆری پیاوچاکان و زانایان بکریت له وانیه تیکه لاوی ده سه لاتداران و پاشاکانیا ن کردوه، چونکه که مینه یه کی زۆر که م دووربوون له ده سه لاتداران ([64]). پاشان ابن الوزیر چه ند نمونه یه که له مباریه ده هینتیه وه وه ک تیکه لاوی یوسف پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر بیت) له گه ل عه زیزی میسر، وه تیکه لاوی و سه ردانی کردنی حه سه نی کوری عه لی بو لای موعاویه وه هرگرتی دیاری لی، وه سه ردانی کردن و تیکه لاوی زانایانی وه کو شافیعی و ئە بو یوسف و موحه مده ی کوری حه سه ن بو لای هارون ره شید ([65]). دوا ی ئە مانه ابن الوزیر به رگری له (زوهری) ده کات و ده لیت: ئە وه قسه یه ی هه ندی له رابه رانی شیعه ده یکه ن و ده لیت: زوهری پشتگیری به نی ئومه یه ی کردوه وه له گه لیا ن بووه، ئە مه له دوو رووه نادرسته:

• رووی یه که م: زوهری راستی نه شاریوه ته وه و وتوویه تی و له لۆمه ی لۆمه کاران نه ترساوه، ئە وه تا زوهری خۆی ده لیت: روژیک لای وه لیدی کوری عبدالملک بووم ئایه تی {وَأَلَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ} ([66]) ی خوینده وه و پاشان پتی وتم: سه رۆک و گه وره وه هه ئه به ستی بوختانی عائیشه عه لی بووه، منیش وتم نه خیر راست نیه، چونکه من خۆم له سه عیدی کوری موسه ییب و عوروه ی کوری زویتر و عه لقه مه ی کوری وه قاص و خه لکانی ترم بیستوه هه مووشیا ن له عائیشه یان بیستوه و تویه تی: سه رۆک و گه وره وه هه ئه به ستی بوختانی من عه بدولای کوری سه لول بووه. ابن حجریش له مباریه وه ده لیت: وادیا ره هه ندی له بی خیران و دوژمنانی ئە هلی سوننه ت ویستویانه به م درۆیه بو زوهری له به نی ئومه یه نزیك ببنه وه، هه ر بۆیه ویستویانه ئە م قسه یه ی عائیشه به لاریدا به رن و بشیوتین، به لام زوهری خوا پاداشتی خیری بداته وه راستی مه سه له که ی روون کردوه ته وه. ([67])

• رووی دووه م: زوهری حه قبیتر بووه به ناشکرا زه می وه لیدی کوری یه زیدی کردوه لای هیشامی کوری عبدالملک و داوا ی له سه رکار لابردنی وه لیدی کردوه. ([68])

پیوه ری دووه م: هیچ به نگه یه کی میژووی ئە مه ناسه لمینیت، پاشان ئە م رووداوه ی (گۆلدزهیتر) باسی لیه ده کات و زوهری پی تاوانبار ده کات بووچه له، چونکه ئە مه کوفره و عبدالملکی کوری مه روان چۆن کارپکی وا ده کات؟ وه ئە گه ر عبدالملیک کارپکی له م جوړه ی بکر دایه ئە وا نه یاره کانی لی بیده نگ نه ده بوون و له ناو ئە و چه ندين ره خنه یه ی له ناوبراویان گرتوه ئە مه شیا ن باس ده کرد.

پیوه ری سینی م: ده پرسین ئایا (زوهری) ئە و پله و پایه ی هه بووه تا بتوانیت فهرمووده هه ئه به ستی؟ وه ئایا له توانای زوهری و هه رکه سینی تردا هه یه حه جی مالی خوا هه ئه وشینتیه وه و چیگره وه ی دابنیت له کاتیکدا حه ج وه ک یه کیک له پایه کانی ئیسلام به ئایه تی قورئان و فهرمووده ی

(صحيح)ی پیغمبهر (درودی خوی له سهر بیټ) فهرز کراوه؟ وه ئایا ئەم کاره زوهری چۆن به سهر زانایانی ئەو سهردهمه دا تپه ریوه؟ وه چۆن هاوه لان و شویتکه وتوان (التابعین) له م کاره زوهری بیدهنگ بوون؟

پیهوهی چوارهم: له رووی میژوویشه وه سهروبه ری ئەم بابته نادرسته، چونکه میژوونوسانی ئیسلام رای جیاوازیان له سهر له دایکبوونی زوهری ههیه که له نیوان سالی ۵۰-۵۸ی کۆچی له دایکبووه. وه رای دروستیش ئهوهیه که له سالی په نجاو یه کی کۆچی له دایکبووه. وه له سالی ۸۲ کۆچی گهیشتوه به عبدالملکی کوری مروان و بینویهتی ([۶۹]). له بهر ئهوه ئەم به سهرهاتهی (گۆلدزهیتر) باسی لیه ده کات سهرایای پێ بنه مایه و میژوویش پالپشتی له م بۆچوونه ناکات، چونکه یه عقوبی که سهرچاوهی قسه کانی گۆلدزهیتره ئەم به سهرهاتهی هیناوه پێ سه نه ده. وهك پيشتر ئاماژه مان بۆ کردوو یه عقوبی خۆی که سیتی شیعیه مه زه به وه نه یاریکی سهرسهختی به نی ئومه یه وه به نی عه باس بووه، به لام به هیچ شیوهیهك گیرانه وه که یه عقوبی ئاماژه ی به وه نه کردوو که عبد الملک فه رمانی به زوهری کردبیت که فه رمووده یه که هه لبه سیت. ئەمه ش دهقی قسه که یه عقوبیه وهك خۆی که ده ئیت: « ومنع عبد الملك أهل الشام من الحج، وذلك أن ابن الزبير كان يأخذهم، إذا حجوا، بالبيعة، فلما رأى عبد الملك ذلك منعهم من الخروج إلى مكة، فضع الناس، وقالوا: تمنعنا من حج بيت الله الحرام، وهو فرض من الله علينا! فقال لهم: هذا ابن شهاب الزهري يحدثكم أن رسول الله قال: لا تشد الرجال إلا إلى ثلاثة مساجد: المسجد الحرام، ومسجدي، ومسجد بيت المقدس». ([۷۰])

له رووی مه تنیشه وه ئەمه له راستیه وه دووره چونکه به قسه ی گۆلدزهیتر بیټ - وهك له به سهرهاته که دا ئه ئیت- گوایه عبدالملک ریگری له خه لک ده کرد له حه جی که عبه چونکه ابن الزبیر دهستی به سهریاندا ده گرت و ده یکردنه بارمته، ئەمه ش ئه گهر و ابیت ئه وا له نیوان ساله کانی ۶۵ بۆ ۷۳ی کۆچی بووه چونکه ابن الزبیر سالی ۷۳ی کۆچی کوزراوه، وه زوهری سالی ۸۲ چاوی به عبدالملک که وتوو، جا ئایا ئەمه له کوی ژیری و زانستدا جی ده بیته وه که زوهری ئەم فه رمووده ی بۆ عبدالملک دانابیت له کاتیکدا هیشتا یه کتریان نه دیوه. ([۷۱])

پیهوهی پینجه م: له لایه کی تره وه، فه رمووده ی (لا تشد الرجال...) له چه ندين ریگی تره وه ریوایه ت کراوه بیجگه ریگی زوهری و ماموستا کانی. بۆ نموونه، بوخاری له ئه بی سه عیدی خودریه وه ده یگرتته وه له ری جیاوازه له ریگه ی گیرانه وه که ی زوهری. هاوکات موسلیم ده یگرتته وه له سی ریگه وه، یه کیکیان له زوهریه وه یه و دوانه کی تر له خه لکی تره وه یه. که واته ته نها زوهری ئەم فه رمووده ی نه گیراوه ته وه وهك گۆلدزهیتر پالپشتی راو بۆچوونه کانی پیکردوو.

به هه مان شیوه ی گۆلدزهیتر، (جوزیف شاخت) یش پتی وایه فه رمووده ناسان بۆ ئه وه ی سه رکه وتوو بن به سهر قوتابخانه فیهیه کاند، په نایان بر دووه ته بهر هه لبه سستی فه رمووده و کۆمه ئیک سه نه دیان ریخستوو. وه قوتابخانه فیهیه کان به توندی رووبه رووی ئەم (رهوته فه رمووده یه) بوونه ته وه وه به ره چیان داونه ته وه. ([۷۲])

بۆ وه لامی ئەم گومانه ی شاخت ده ئین:

یه که م: دیاره شاخت وهك ههر رۆژئاوا یه کی تر فورمیتی رۆژئاوا یه هه لباردوووه بۆ توئینه وه ی زانایان و هه لسه نگانندیان و به پیهوه ریکی رۆژئاوا یه مادیگه رای له زانایان ده روانیت و هیج بایه خیتک به لایه نی رۆجی و غه یی نادات، له بهر ئەمه ناوبراو زانایانی ئیسلامی، چ فقه ها وه چ فه رمووده ناسانی، وهك خۆیان نه ناسیوه که چه نده بۆ خوا سولحاو بوون و خۆشه ویستیان بۆ خودا و پیغمبهره که ی پێ وینه بووه. له لایه کی تره وه، زۆریه ی زۆری زانایانی ئیسلام، به تایبه ت فقه ها و فه رمووده ناسان، دوور بوون له دووبه ره کی و بابته سیاسیه کان.

دووهم: به لگه یه کی تری به هیز بۆ وه لامدان ه وه ی شاخت، به سهرهاتی پیشه واهه حمه دی کوری حه نبه له، کاتی سوور بوو له سهر بۆچوونه کانی خۆی سه بارت به وه ی که (قورئان مه خلوق نیه)، وه ئەگهر فه رمووده هه لبه ستن ده رنجامی مملانی فقه ها و فه رمووده ناسان بوایه، وهك شاخت پیداغری له سهر ده کات، ئەوا زۆر به ئاسانی پیشه واهه حمه دی کوری حه نبه له فه رمووده یه کی هه لده به ست وهك پالپشتیک بۆ بۆچوونه کانی خۆی. وه ئەگهر پیشه واهه حمه دی کوری حه نبه له توانای شتیکی له م جۆره ی نه بوو، خۆ خوله فا کانی به نی عه باس که سوپایه کیان هه بوو له پیاوانی موعته زیله، ده یان توانی فه رمووده یه که هه لبه ستن بۆ سه لماندنی (خه لقی قورئان) و پالپشتی بۆچوونه که یان پێ ده کرد. به لام هیج کام له م دوو هه لئۆسته رووی نه داوه. ([۷۳])

له لایه کیترووه، بۆ پوچه لکردنه وهی بۆچوونی دهستتیه وردانی ئەمه ویه کان له هه لبه ستنی فەرمووده دا، ده پرسین: کامه یه ئەو فەرموودانه ی که خه لیفه کانی به نی ئومه یه هه لیان به ستووه یان فەرمانیان به هه لبه ستنی کردووه؟ پیشتر باسی هه ئوئستی زوهریمان کرد که چون گۆلدزهیتر پیی وایه که فەرمووده ی هه لبه ستووه بۆ به نی ئومه یه. له لایه کی تره وه زانیانی ئیسلام و فەرمووده ناسان به تایبهت، هیچ فەرمووده یه کیان بۆ سه نه د و نه گرتووه. هاوکات سه نه ده کانی فەرمووده (صحیح) ه کان که پارێزراره له کتیبه کانی فەرمووده دا، به هیچ شیوه یه که راسته وخۆ یان ناراسته وخۆ له وه هه زاران سه نه ده ناوی به کتیک له خه لیفه کانی به نو ئومه یه وه که عبدا لملک یان وه لید یان به زید، وه کاربه دهسته کانیان وه که حه ججاج و خالد بن عبدالله القسری له وه سه نه دانه دا نیه. ئە گه ر ئومه ویه کان فەرمانیان به هه لبه ستنی فەرمووده کردووه، کامه یه به لگه ی میژووی و زانستی بۆ سه لماندنی ئەم رایه. ([۷۴])

ده رئه نجام و راسپارده

پاش ئەوه ی ئەم توئینه وه یه به شیوه یه کی زانستی وه لگه دار وه لامی گو مانه کانی رۆژه لاتناسانی دایه وه، له کۆتای توئینه وه که دا به شیوه یه کی گشتی ئەم ده رئه نجامانه به ده سه تها توون: به لگه کان ئەوه ده سه لمینن که دروستکردنی گو مان له لایه ن رۆژه لاتناسانه وه له سه ر فەرمووده کان به گشتی، ئامانجدارو به مه به ست بووه، به تایبهت پشتبه ستنی هه ردوو رۆژه لاتناسان ئیگناز گۆلدزهیرو جۆزیف شاخت به به لگه ی لاواز و لیکدانه وه ی گو ماناوی. هه روه ها بۆ ئاگابوون یان خۆدزینه وه ی رۆژه لاتناسان له هه ول و کۆششی فەرمووده ناسان له خزمه تکردنی فەرمووده دا، به تایبهت بایه خدانیان به ره خه گرتن له سه ند و مه تن و پیاوایی فەرمووده له کۆتای سه ده ی به که می کۆچی و سه ره تای سه ده ی دووه م، وه پشتگۆی خستی میتۆده کانی زانیانی فەرمووده ناس به ته وا وه تی له لایه نی ئەم رۆژه لاتناسانه وه، که ئە گه ر لانی که م پیوه ری سه ره کی نه بن، نه ده بوو به م شیوه یه فەرما مۆش بکری ن. بۆ نمونه، میتۆدی ره خه گرتن لای فەرمووده ناسان (دئنیابوون- التثبت) ه پیش حوکمان به سه ر فەرمووده دا له رووی وه رگرتن یان ره تکردنه وه.

له راسپارده کانی شدا گرنگه ئاماژه به وه بدریت که پتویسته توئیه رانی ئیسلامی هه وه له کانیان چر بکه نه وه له شیکاری و توئینه وه ی هه وه له کانی رۆژه لاتناسان، وه هه لسه نگانندی ریبازی رۆژه لاتناسان به شیوه یه کی لۆجیک و زانستیانه. له هه مانکاتدا به هه ند وه رگرتنی هه ندیک هه ولی بۆ لایه نانه ی رۆژه لاتناسان و ساغکردنه وه ی چه نندین سه رچاوه ی گرنگی ئیسلامی له لایه نی ئەم که سه نه وه ده ی له به رچا و بگری ت. هاوکات بایه خدانی موسلمانان چ وه ک تا ک وه چ وه ک ده رگا، به خستنه رووی ده رنه جانی توئینه وه کانیان بۆ رۆژه لاتناسی و رۆژه لاتناسان، به تایبهت بابه ته په یوه ندیداره کانی وه ک قورئان و فەرمووده ئەرکیکی گرنگ و پر بایه خه وه ده کریت شاکاری جوان به ره مه مبه ئینیت. له گه ل هه موو ئەمانه شدا، کۆتا خالی گرنگ ئەوه یه هه ولدانی زانکۆکان بۆ کردنه وه ی به شی پسیوری تایبهت به رۆژه لاتناسی و رۆژه لاتناسان ده کریت گرنگی بۆ بدریت و لانی که م بابه تی «رۆژه لاتناسی-Orientalism» له به ش و کۆلیژه ئاینیبه کاندایه بخوئیریت و وانه و بابه تیکی سه ره به خۆو گرنگی پندراو بی ت.

الملخص

تتناول هذه الدراسة بعض الشبه عند المستشرقين حول الحديث النبوي (سواء من ناحية السند، أو المتن، أو رجال الحديث). وقد كثف الباحثان جهودهما على تحليل هذه الشبه والرد عليها، بصورة علمية ودقيقة. ومنهج استدلال مبنى على الحجج الدامغة. وفي النهاية تظهر النتائج أن الشبه المستشرقين (خاصة شبه جولدتسهير و شاخت) لم تعتمد على دليل علمي أو مصدر موثوق.

Abstract

This paper contains an investigation of orientalists arguments and opinions regarding the authenticity of Hadith (the Prophetic Traditions of Islam), especially Sanad (the chain of narration in Hadith) and Matn (the content of narration). The researchers attempt to evaluat the primary sources from orientalists and Muslim scholars to reach the point that why the orientalists claim that it is difficult to preserve and record the all teaching of the Prophet after two centuries from the domes of Prophet Muhammad (peace be upon him); with special reference to Ignaz Goldziher and Joseph Schachts negative views on all Hadiths and their impact on the Western readers and researchers.

سه‌چاوه‌كان

• قورئانی پیروژ

ابن خلکان، شمس‌الدین أحمد بن محمد بن إبراهيم، وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، تحقيق: إحسان عباس، دار صادر، بيروت، ١٩٧١.
ابن سيد الناس، محمد بن محمد، عيون الأثر في فنون المغازي والشمائل والسير، تعليق: إبراهيم محمد رمضان، دار القلم، بيروت-
لبنان، ١٩٩٣.

ابن ماجه، أبو عبد الله محمد بن يزيد، سنن ابن ماجه، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار إحياء الكتب العربية - عيسى البابي الحلبي، بلا

الشيباني، خليفة بن خياط، تاريخ خليفة بن خياط، تحقيق: د. أكرم ضياء العمري، دار القلم، ط ٢، مؤسسة الرسالة، دمشق، بيروت، ١٣٩٧هـ.

الصادق الأمين، الأمين، موقف المدرسة العقلية من السنة النبوية (٢)، ط ١، شركة الرياض للتوزيع والنشر، ١٩٩٨.

الطحان، محمود، تيسر مصطلح الحديث، مركز الصدى للدراسات، الإسكندرية-مصر، ١٤١٥هـ.

عتر، الدكتور نور الدين، منهج النقد في علوم الحديث، دار الفكر، دمشق-سورية، ١٩٨١.

العسقلاني، أحمد بن علي بن حجر، فتح الباري شرح صحيح البخاري، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، دار المعرفة، بيروت-لبنان، ١٣٧٩هـ.

العُمري، أكرم ضياء، بحوث في تاريخ السنة المشرفة، ط ٥، مكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة، ١٩٨٤.

الغزي، الشيخ الدكتور محمد صدقي بن أحمد بن محمد آل بورنو أبو الحارث، الوجيز في إيضاح قواعد الفقه الكلية، ط ٤، مؤسسة الرسالة، بيروت-لبنان، ١٩٩٦.

لوبون، غوستاف، حضارة العرب، ترجمة: عادل زعيتر، مؤسسة هنداوي للتعليم والثقافة، القاهرة-مصر، ٢٠١٣.

محمد بن إبراهيم أبو عبد الله، ابن الوزير، العواصم والقواصم في الذب عن سنة أبي القاسم، حققه وضبط نصه وخرج أحاديثه وعلّق عليه:

شعيب الأرنؤوط، ط ٣، مؤسسة الرسالة، بيروت، ١٩٩٤.

مسلم، بن الحجاج النيسابوري، المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله صلي الله عليه وسلم، تحقيق: محمد فؤاد

عبد الباقي، دار إحياء التراث العربي، بيروت، بلا تاريخ.

اليعقوبي، أحمد، تاريخ اليعقوبي، تدقيق: عبد الأمير مهنا، بيروت: شركة الأعلمي، ٢٠١٠.

عبد المنعم الشيباني، الحماية الجنائية للحق في أصل البراءة، ط ١، دار النهضة العربية، القاهرة، ٢٠٠٦.

References

- Alshehri, Mohammed Salem, Western Works and Views on Hadith: Beginnings, Nature, and Impact. Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt-Sayı 46, (Nisan 2014), ISSN 1302-4973,
- Ayaz, Hacer, The Differences in Historical Methodology between Juynboll and Motzki Related to Hadith. Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 9(1), (2015): 41-46.
- Crone, Patricia, Roman, Provincial and Islamic Law. Cambridge: Cambridge University Press, 2002.
- Goldziher, Ignaz, Muslim Studies (Muhammedanische Studien). Vol. II. Engl. translation by Barber and Stern, George Allen & Unwin Ltd: Great Britain, 1971.
- Guillaume, A., Where was Al-Masyid Al-Aqsa? Al-Andalus: Madrid, 1953.
- Kızıl, Fatma, The Views of Orientalists on the Hadith Literature. 2013, Accessed in <http://www.lastprophet.info/the-views-of-orientalists-on-the-hadith-literature>
- Muir, William, The life of Mahomet: from original sources. Smith, Elder, 1861.
- Noorudheen, K., Authenticity of Hadith Literature: With Special Reference to Orientalist's Views. Darul Huda Islamic University. Kerala, India, 2013.
- Mackensen, Ruth Stelhorn. «Arabic Books and Libraries in the Umayyad Period.» The American Journal of Semitic Languages and Literatures 52, no. 4 (1936): 245-253.
- Schacht, Joseph, The Origins of Muhammadan Jurisprudence. London: Oxford University Press, 1979.
- Schacht, Joseph, An Introduction to Islamic Law. Oxford: Clarendon Press, 1982.
- [1] . Fatma Kızıl, The Views of Orientalists on the Hadith Literature, (2013) Accessed in <http://www.lastprophet.info/the-views-of-orientalists-on-the-hadith-literature>.
- [2] . Joseph Schacht, The origins of Muhammadan jurisprudence, (London: Oxford University Press, 1979), 6.
- [3] . Mohammed Salem Alshehri, Western Works and Views on Hadith: Beginnings, Nature, and Impact, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, Cilt-Sayı 46, (Nisan 2014), 203.
- [4] غوستاف لوبون، حضارة العرب، ترجمة عادل زعيتر، (مطبعة مصطفى باب الحلبي وشركاه - مصر. ٢٠١٣). ص ٤٠.
- [5] علي بن عبد الحي بن فخر الدين الندوي (ت ١٤٢٠هـ) ماذا خسر العالم بانحطاط المسلمين، مكتبة الإيمان، المنصورة - مصر، بلا، ص ١١٢. أحمد ديدات، مسألة صلب المسيح بين الحقيقة والإفتراء، ص ٣٠ نقلا عن (انجيل متى ٢٢ / ٢١). أحمد بن عبد الغفور عطار (المتوفى: ١٤١١هـ). أصلح الأديان للإنسانية عقيدة وشريعة، ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠ م، مكة المكرمة، ص ٨٩.
- [6] غوستاف لوبون، سهراوهى پيشوو، ١٠٢-١٠٣.
- [7] عبد الملك بن هشام (ت ٢١٣) السيرة النبوية، تحقيق: طه عبد الرؤوف سعد، (دار الجيل - بيروت، ١٤١١هـ)، ٣٢٩/١-٣٣٠.
- [8] محمد بن عيسى أبو عيسى الترمذي، سنن الترمذي، تحقيق: بشار عواد معروف، (دار الجيل . بيروت + دار الغرب الإسلامي . بيروت، ٢٠١٤، ١٩٩٨)، ١٤/٦.
- [9] محمد بن محمد ابن سيد الناس، (ت: ٧٣٤) عيون الأثر في فنون المغازي والشمال والسير، تعليق: إبراهيم محمد رمضان، ط ١، (دار القلم - بيروت، ١٤١٤/١٩٩٣)، ٥٥/١.
- [10] احمد عزت راجح، اصول علم النفس، (١٩٧٠)، ٤٦٥.

- [۱۱] شوقی ابوخلیل، الاسقاط فی مناهج المستشرقین، (دار الفكر المعاصر - بیروت ۱۹۹۵)، ص ۲۱؛ ئەویش له: تبدد أوهام قسيس، ل ۱۳۱.
- [۱۲] شوقی ابوخلیل، هه مان سه رچاوهی پيشوو، ۱۷۱.
- [۱۳] شوقی خليل، هه مان سه رچاوهی پيشوو، هه مان لاپه ره. هه روه ها: أكرم بن ضياء العمري، موقف الاستشراق من السُنَّة والسيرة النبوية، الجامعة الإسلامية - بالمدينة المنورة. كلية الدعوة. ص ۷۳ و دواتر.
- [۱۴] شوقی ابوخلیل، هه مان سه رچاوهی پيشوو، ۱۷۱.
- [۱۵] شوقی خليل، هه مان سه رچاوهی پيشوو، ۱۷۵. سعود بن عبد العزيز الخلف، دراسات في الأديان اليهودية والنصرانية، (مكتبة أضواء السلف، الرياض، المملكة العربية السعودية، الطبعة: ۴، ۱۴۲۵هـ/۲۰۰۴م)، ص ۳۵۲-۳۵۴.
- [۱۶] شوقی خليل، هه مان سه رچاوهی پيشوو، ۲۵. سعود بن عبد العزيز الخلف، سه رچاوهی پيشوو، ۳۶۰، ئەویش له ئينجلى مهتا ۱۰/۵.
- [۱۷] الدكتور نور الدين عتر، منهج النقد في علوم الحديث، (دار الفكر، دمشق-سورية ۱۹۸۱)، ص ۳۴۴-۳۴۵.
- [۱۸] عتر، هه مان سه رچاوهی پيشوو، ۳۴۵.
- [۱۹] عبد المنعم الشيباني، الحماية الجنائية للحق في أصل البراءة، ط ۱، (دار النهضة العربية، القاهرة، ۲۰۰۶)، ۳۱۸.
- [۲۰] Hacer Ayaz, The Differences in Historical Methodology between Juynboll and Motzki Related to Hadith. Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, ۹ (۱), ۴۱-۴۶, (۲۰۱۵), ۴۲.
- [۲۱] Ignaz Goldziher, Muslim Studies (Muhammedanische Studien). Vol. II. Engl. translation by Barber and Stern, (George Allen & Unwin Ltd: Great Britain ۱۹۷۱), ۴۴-۴۵.
- [۲۲] أحمد اليعقوبي، تاريخ اليعقوبي، تدقيق: عبد الأمير مهنا، (بيروت: شركة الأعلمي، ۲۰۱۰)، ۱۷۷/۲-۱۷۸.
- [۲۳] خير الدين بن محمود بن محمد بن علي بن فارس الزركلي، الأعلام، ط ۵، (دار العلم للملايين، ۲۰۰۲)، ۹۵/۱.
- [۲۴] البخاري، محمد بن إسماعيل أبو عبد الله، الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله صلى الله عليه وسلم وسننه وأيامه = صحيح البخاري، المحقق: محمد زهير بن ناصر الناصر، (دار طوق النجاة، ۱۴۲۲هـ)، ۱۴۲۲هـ: ۶۰/۲، ژماره ۱۱۸۸.
- [۲۵] مسلم، بن الحجاج النيسابوري، المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، (دار إحياء التراث العربي، بيروت، بلا تاريخ)، ۱۰۱۴/۲، ژماره ۱۳۹۷.
- [۲۶] (العسقلاني، ۱۳۷۹: ۶۵/۳).
- [۲۷] أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخُشْرُوْجَرْدِي الخراساني، أبو بكر البيهقي، السنن الصغير للبيهقي، المحقق: عبد المعطي أمين قلعجي، (جامعة الدراسات الإسلامية، كراتشي. باكستان، ۱۹۸۹)، ۱۲/۱.
- [۲۸] عماد السيد محمد إسماعيل الشرييني، السنة النبوية في كتابات أعداء الإسلام مناقشتها والرد عليها، بلا مط، (۲۰۰۲)، ۴۱۶.
- [۲۹] Smith, Elder [۲۹] William Muir, The life of Mahomet: from original sources. I/xxx-xxxi (۱۸۶۱).
- [۳۰] A. Guillaume, Where was Al-Masyid Al-Aqsa? (Al-Andalus: Madrid ۱۹۵۳), ۱۹.
- [۳۱] Mackensen, Ruth Stellhorn, «Arabic Books and Libraries in the Umayyad Period.» The American Journal of Semitic Languages and Literatures, ۵۲, no. ۴ (۱۹۳۶), ۲۴۸.
- [۳۲] Schacht, The Origins of, (۱۹۷۹), Footnote ۳.
- [۳۳] Schacht, The Origins of, (۱۹۷۹), ۱۴۹, (Oxford: Clarendon ; ۱۹۷۹), Joseph Schacht, An Introduction to Islamic Law. (Oxford: Clarendon ; ۱۹۸۲ Press, ۳۴.
- [۳۴] محمد مصطفی الأعظمي، دراسات في الحديث النبوي وتاريخ تدوينه، (المكتبة الإسلامي، بيروت، ۱۹۸۰)، ۷۲.

- [٣٥] Schacht, The Origins of (١٩٧٩), ١٦٣.
- [٣٦] محمود الطحان، تيسر مصطلح الحديث، (مركز الصدى للدراسات، الإسكندرية-مصر، ١٤١٥هـ)، ١٤١.
- [٣٧] Schacht, The Origins of (١٩٧٩), ٣٦.
- [٣٨] أكرم ضياء العُمري، بحوث في تاريخ السنة المشرفة، ط٥، (مكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة، ١٩٨٤)، ٤٤.
- [٣٩] Schacht, The Origins of (١٩٧٩), ٣٦.
- [٤٠] العُمري، هه مان سهراوهى پيشوو، ٤٤-٤٥.
- [٤١] الزركلي، الأعلام، ط٥، (٢٠٠٢)، ١٤٩/٣.
- [٤٢] عبد الرحمن رأفت الباشا، صور من حياة الصحابيات، (دار الأدب الإسلامي، ١٩٩٧)، ٣٨، ٩٥، ١٢٤.
- [٤٣] مصطفى أحمد الزرقا، الفقه الإسلامي في ثوبه الجديد (١) المدخل الفقهي العام، ط٢، (دار القلم، ديمشق، ٢٠٠٤)، ٩٤٢-٩٤١/٢.
- [٤٤] الشيخ الدكتور محمد صدقي بن أحمد بن محمد آل بورنو أبو الحارث الغزي، الوجيز في إيضاح قواعد الفقه الكلية، ط٤، (مؤسسة الرسالة، بيروت-لبنان، ١٩٩٦)، ١٥.
- [٤٥] الغزي، هه مان سهراوهى پيشوو، ١٤-١٥.
- [٤٦] Schacht, An Introduction, (1982), 34 [47]
- Noorudheen K., Authenticity of Hadith Literature: With Special Reference to Orientalist's Views, (Darul [47]
- .Huda Islamic University. Kerala, India 2013), 7-8
- .Noorudheen, Authenticity of Hadith (2013), 8 [48]
- .Goldziher, Muslim Studies (1971), 20-21, 209 [49]
- Patricia Crone, Roman, Provincial and Islamic Law, (Cambridge: Cambridge University Press [50]
- .٣, (٢٠٠٢)
- [٥١] شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد الذهبي، تأريخ الإسلام، تحقيق: مجموعة من المحققين بإشراف الشيخ شعيب الأرنؤوط، ط٢، (مؤسسة الرسالة، ١٩٨٥)، ٢٢٢/٤.
- .Goldziher, Muslim Studies, (1971), 22; Schacht, An Introduction, (1982), 34 [52]
- [٥٣] اجناس جولدتسيهر، العقيدة والشريعة، ترجمه: محمد يوسف موسى، على حسن عبدالقادر، عبدالعزيز عبدالحق، ط٢/ بلا، (دار الكتب الحديثة - مصر، ٢٠٩٩)، ٤٩-٥٠.
- [٥٤] سورة تي المائدة: ٣.
- [٥٥] أحمد بن حنبل (ت ٢٤١) مسند أحمد، شعيب الأرنؤوط، (عالم الكتب - بيروت، ط١، ١٤١٩هـ - ١٩٩٨م)، ١٢٦/٤. تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح بطرقه وشواهدة وهذا إسناد حسن. ابن ماجة: ١٦/١ وقال اللباني: حديث صحيح.
- [٥٦] مصطفى السباعي: السنة ومكانتها في التشريع، (المكتب الإسلامي، بلا سنة)، ٢٢٠ ولا يهركاني دواتر.
- [٥٧] الامين الصادق الامين، موقف المدرسة العقلية من السنة النبوية، (مكتبة الرشد- الرياض، ١٤١٨هـ-١٩٩٨م)، ٤٥/٢-٤٧.
- [٥٨] كارل بروكلمان، تأريخ الشعوب الإسلامية، ترجمة: نبيه امين فارس ومنير البعلبكي، ط٨- (بيروت، ١٩٩٥)، ٧١/١.
- [٥٩] مسلم بن الحجاج أبو الحسن القشيري النيسابوري (ت: ٢٦١هـ) صحيح مسلم، المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، (دار إحياء التراث العربي - بيروت، بلا سنة) ٥١/١.
- [٦٠] محمد محمد أبو زهو، الحديث والمحدثون، ط٢، (دار الفكر العربي، القاهرة ١٣٧٨هـ)، ٤٨٠.
- [٦١] محمد بهاء الدين، المستشرقون والحديث النبوي، ط١، (دار الفجر- عمان ١٩٩٩)، ٧٦.

- [۶۲] صحیح مسلم ۱۰۱۳/۱. سنن الترمذی، محمد بن عیسیٰ أبو عیسیٰ الترمذی تحقیق: بشار عواد معروف، دار الجیل. بیروت + دار الغرب الإسلامي. بیروت، ط ۲، (۱۹۹۸)، ۴۳۰/۱.
- [۶۳] گۆلدزیهه، العقیده والشریعة، (۲۰۰۹)، ۴۹-۵۰. وهرگپانی عه ره بی.
- [۶۴] محمد بن إبراهيم بن علي أبو عبد الله، ابن الوزير (ت: ۸۴۰هـ) العواصم والقواصم في الذب عن سنة أبي القاسم، حققه وضبط نصه، وخرج أحاديثه، وعلق عليه: شعيب الأرنؤوط، مؤسسة الرسالة - بيروت، ط ۱، ۱۴۱۵ هـ - ۱۹۹۴ م، ۱۸۷/۸-۱۸۹.
- [۶۵] هه مان سه رچاوه ۲۰۷/۸-۲۱۱.
- [۶۶] سوره تي النور: ۱۱.
- [۶۷] أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي «فتح الباري شرح صحيح البخاري، تحقيق: محب الدين الخطيب- دار المعرفة - بيروت، ۱۳۷۹ هـ، ۴۳۷/۷».
- [۶۸] ابن الوزير، العواصم والقواصم في الذب عن سنة أبي القاسم، (۱۹۹۴)، ۱۹۲/۸-۱۹۳.
- [۶۹] زانباري زياتر له: خليفة بن خياط الشيباني (ت: ۲۴۰هـ): تاريخ خليفة بن خياط تحقيق: د. أكرم ضياء العمري، دار القلم، مؤسسة الرسالة - دمشق، بيروت، ط ۲، ۱۳۹۷ هـ. ۱۳۹۷ هـ: ۲۱۸. شمس الدين أحمد بن محمد بن إبراهيم ابن خلکان (ت: ۶۸۱هـ) وفيات الأعيان وأنباء أبناء الزمان، تحقيق: إحسان عباس، دار صادر - بيروت. ۱۷۸/۴. شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد الذهبي (ت: ۷۴۸هـ) تأريخ الاسلام. تحقيق: مجموعة من المحققين بإشراف الشيخ شعيب الأرنؤوط، مؤسسة الرسالة، ط ۲، ۱۴۰۵ هـ / ۱۹۸۵ م، ۳۲۶/۵.
- [۷۰] أحمد بن إسحاق بن جعفر بن وهب بن واضح اليعقوبي، تأريخ اليعقوبي، ۲۰۱۰: ۲۱۴/۱.
- [۷۱] شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد بن عثمان بن قايماز الذهبي سير أعلام النبلاء «دار الحديث- القاهرة. ۱۴۲۷هـ-۲۰۰۶ م: ۳۷۹/۳
- [72] Schacht, An Introductions, (1982, 55
- [۷۳] محمد بهاء الدين، المستشرقون والحديث النبوي، دار النفائس- بيروت، ط ۱، ۱۹۹۹، ص ۱۵۴.
- [۷۴] مصطفى السباعي: السنة ومكانتها في التشريع، المكتب الاسلامي، بلا. ص ۲۳۰. (السباعي، ۲۰۰۰: ۲۳۰).